

Tebi Majko

Glasilo Svetišta bl. Marije Propetoga Isusa Petković

Blato • 9. lipnja 2015. • br. 2 • god. IX.

Cijena 10 kn

ISSN 1846-6400

www.marijapropetog.hr/glasilo.htm

Sadržaj

s. M. Jasminka Gašparović,
glavna i odgovorna urednica

Poštovani čitatelji glasila i štovatelji blažene Marije Propetoga!

Papa Franjo je 13. ožujka ove godine najavio izvanrednu Svetu godinu milosrđa, a službeno je proglasio svečanim činom uručivanja primjerka bule »Misericordiae vultus« (Lice milosrđa) predstavnicima iz cijelog svijeta 11. travnja u bazilici sv. Petra. Godina će započet otvaranjem Svetih vrata na bazilici sv. Petra na svetkovinu Bezgrešnog začeća 8. prosinca 2015., a završit će 20. studenoga 2016. na svetkovinu Krista Kralja svega stvorenja.

Božje milosrđe obilježilo je život i na poseban način djelovanje bl. Marije Propetoga. Ono je bilo usađeno u njezino srce, te je to iskustvo željela navijestiti svima. Često je govorila da Družba Kćeri Milosrđa rođena iz Božjeg milosrđa da to milosrđe širi i pronosi ovim svijetom. Božje milosrđe izvire iz njegova srca punog ljubavi za čovjeka.

»Bog je sama ljubav i milosrđe. On ne sudi pokajanog grešnika nego mu prašta po njegovoj ljubavi i milosrđu, kako je rekao pokajanoj Magdaleni: 'Opraštaju ti se grijesi (mnogi), jer si mnogo ljubila.' Ljubav pokriva mnoštvo grijeha! Po ljubavi i milosrđu dobivamo oprost i milosrđe. Sam nas Isus uči u svetom Evanđelju kakav će biti sud milosrdnima i nemilosrdnima. Imajmo ljubavi i smilovanja za svakoga, pa će i nama Isus oprostiti naše grijeha. Krist ljubavi neka u nama stanuje i vlada. Po njemu ćemo djelovati djela ljubavi, i ogranj što ga je on donio u naše srce zapalit će druga hladna srca. Zbog vaše ljubavi on će oprostiti grešnicima i spasiti mnoge duše« (*Pouka*, travanj 1931.).

Veličina Božjeg milosrđa nama je neshvatljiva. On sam traži nas u našim lutanjima, pridize u našim padovima i kao dobar Otac iščekuje naš povratak u svoj dom. Koliko nas puta poučava po svojoj Riječi, koliko puta oprašta u sakramentu pomirenja i daje nam snage za novi početak. O tom milosrđu poučava nas naša blaženica:

»Djeco draga, preveliko je milosrđe Božje i njegova je Očinska dobrota neizmjerena! Kaže naš Gospodin: 'Tako ja bio živ, ako se čovjek obrati, ostavi zlo i čini pokoru, bili njegovi grijesi crveni kao purpur, postat će bijeli kao snijeg i neće mu se već spominjati.« (*Pouka*, 21. srpnja 1941.).

Neka nam ovo darovano milosrđe potakne srca da mu se otvorimo, da se ohrabrimo na često pristupanje sakramentu milosrđa, da bismo postali svjesni svojih slabosti i snage Božje ljubavi koja nas diže i ohrabruje i govori nam: »Idi u miru.« Neka taj mir zaživi u našim srcima, neka urodi plodom našega milosrđa za druge i našega praštanja bez granica. Budimo svjesni da smo svi potrebni Božjeg milosrđa i da smo svi pozvani da svoje milosrđe oblikujemo po njegovu, stoga:

»Budimo milosrdne kako je milosrdan naš Otac nebeski koji se brine za sva svoja stvorenja i proviđa im sve što trebaju. Kako nas neizmjereno mora ganuti, kako svojom dobrotom i milosrđem oblači cvijeće u polju i hrani ptice u zraku, kao što je rekao njegov jedinorođeni Sin: 'Pogledajte ljljane u polju kako ne rade niti pred, a ipak vam kažem: da isti Salamon u svoj svojoj slavi nije obućen kao jedan od njih.« (*Pouka*, 19. veljače 1956.).

s. M. Jasna Crnković,
vjeroučiteljica u Srednjoj školi Novska
i mjesna predstojnica zajednice DKM

Obilježja Odgojnoga djelovanja bl. Marije Propetoga (2.)*

Bl. Marija Propetoga nije sustavno, na jednom mjestu, iznijela svoja promišljanja o odgoju, ali se ona uvelike iščitavaju iz Ustanova i Direktorija Družbe Kćeri Milosrđa (1957.) i iz Pouka koje je davala sestrama, a one su ih brižno prikupljale i slijedile. Jasnose razaznaju najvažnija obilježja njezina odgojnoga promišljanja i djelovanja.

3. Metode odgojnoga postupka

Metode odgojnoga postupka koje bl. Marija Propetoga preporučuje svojim sestrama u radu s djecom izvire iz prakse i njezine želje da se odgojenicima prenese prije svega navještaj vjere, a zatim općeljudski i životni odgoj i naobrazba. Njezine metode odgovaraju današnjim metodama kako odgojnoga rada, tako i školskoga obrazovanja. Bez obzira na to što je bl. Marija Propetoga u metodama odgoja bila »dijete svoga vremena« i što tada dijete kao odgojenik nije imalo veliku slobodu,¹ ona je na-

stojala primjenjivati suvremene metode odgoja, ne zato što ih je jako dobro poznavala, nego zato što je iz prakse vidjela da je djetetu tako najbolje prenijeti sadržaj koji mu je namijenila. Na jednom mjestu² napominje da je potrebno poučavati »racionalnom metodom« – od najjednostavnijega sadržaja prema najsloženijem (dakle, induktivnom metodom). Možemo pretpostaviti da se takva metoda prakticirala u svim područjima odgojnoga rada, budući da je bl. Marija Propetoga bila osjetljiva na osobnost odgojenika, njegove psihofizičke sposobnosti i stupanj naobrazbe, što postaje razvidno iz analize njezine odgojne metode koju je preporučivala svojim sestrama i provodila je u svojim ustanovama.

3.1. Raznolikost i dinamičnost

Bl. Marija Propetoga preporučuje raznovrstan sadržaj odgoja koji treba posredovati ne samo predavački, nego i posredstvom svih aktivnosti koje se s djecom provodi. Tako se ne smije dopustiti

»da djeca po cijeli dan samo pjevaju ili se igraju, već ih treba naučiti da rade, da budu

¹ Disciplina se održavala na vrlo strogoj razini. Primjerice, djeca dok su se okupljala pred školskom zgradom nisu smjela trčati i vikati, nego su se šuteći svrstavati u redove i potom s pjesmom ulazili u kapelu gdje su izmolili molitvu, da bi se s pjesmom uputili u učionicu (usp. O školskom obučavanju djevojčica, Pouka, 1.10.1940., 32-34).

² U Direktoriju u kontekstu stručnih škola i poučavanju u njima, br. 805.

uvijek nečim zaokupljena, uposlena u što-god korisno. Ona najmanja da pišu ili crtaju ili imaju koju igračkicu, a ona malo veća da pomažu u kuhinji ili u čišćenju kuće, u vrtu itd.«³

Predškolska djeca, recimo, osim predavačke pouke (koja je svakako postojala, ali prilagođena njihovoj dobi)⁴ imaju vrijeme crtanja, pisanja, igranja, pjevanja. Odraslija djeca imaju i koju stručnu pouku praktičnoga tipa. Velika se pozornost u odgojnom radu pridaje i »deklamacijama« i dramskim predstavama⁵ pomoću kojih su se djeca upoznivala s različitim likovima kršćanstva ili povijesti i razvijala svoje lingvističke sposobnosti. U kontekstu zdravstvenoga odgoja prakticirala se i tjelovježba te šetnja.⁶ Takva raznolikost odgojnih i obrazovnih metoda pridonosila je kvalitetnom i dinamičnom odgojnom radu u skladu s ciljem odgoja kojem je bl. Marija Propetoga težila.

3.2. Uvjerljivost i živost

Živo tumačenje pridonosi boljem usvajanju sadržaja. Tako je s. Mercedes svjedočila da je bl. Marija Propetoga znala živo i uvjerljivo govoriti o sv. Franji da je nju oduševila za to da postane trećoredica.⁷ U svojoj pouci od 31. svibnja 1949. bl. Marija Propetoga kaže da ne treba umarati druge dosadnim i hladnim tumačenjem

»već ljubavlju i dubokom, živom vjerom. Npr. Marijin mjesec ne smije biti skup dugih i dosadnih molitava koje umaraju, nego zaslađen svaki dan kojim lijepim primjerom, novom poukom prikazujući dobrotu Oca, Isusa, opisivati nebo, pakao...«⁸

Odgajati treba živim primjerom i praktičnim uputama.⁹ Zornost u odgojnicima pobuđuje dubok dojam koji u njima trajno ostaje. Odgoj najbolje uspijeva, ako odgojenici u svom odgojitelju vide živi primjer onoga što se poučava. To je najuvjerljiviji odgoj. Zato bl. Marija Propetoga poučava odgojiteljice da trebaju biti »zaista pravi uzor, jer kakva si ti, takve će biti i one«.¹⁰

3.3. Primjerenost dobi

Odgoj i obrazovanje trebaju biti primjereni dobi odgojenika. Bl. Marija Propetoga tomu pridaje veliku pozornost i u tomu brižno poučava svoje sestre.¹¹ Čak je i spavanje u zavodima prilagođeno dobi djece.¹² Opomena i kazna su važan odgojni čin koji također treba biti primjeren:

³ O ljubavi prema bližnjemu, naročito prema djeci (*Pouka*, 4.2.1945., 165).

⁴ »Dječje vjerske vježbe, kao uostalom i sva druga dječja zanimanja, moraju biti kratka, jer dijete po svojoj prirodi ne može zadržati pažnju dugo vremena na jednom predmetu« (*Direktorij*, br. 785).

⁵ Usp. *Direktorij*, br. 792; primjerice, u Zavodu sv. Terezije Malog Isusa u Subotici održavalo se godišnje barem tri velike akademije u različitim prigodama, koje su sadržavale glazbene i plesne točke, recitacije i dva-tri dramska komada od nekoliko činova (*Kronika Zavoda sv. Terezije Malog Isusa 1923.-1948.*).

⁶ »Manje djevojčice će imati 5 do 6 sati rekreacije i tjelovježbe, veće od 10 godina dva ili tri sata rekreacije i tjelovježbe. U blagdane 6 sati rekreacije« (*Direktorij*, br. 759).

⁷ Usp. *Odgojne smjernice*, 13.

⁸ *Isto*.

⁹ Usp. *Upute za nadstojnice*, 10.

¹⁰ *Isto*, 44.

¹¹ Usp. *Direktorij*, br. 782 i 785.

¹² »Manja djeca će imati 10 do 12 sati počinka, a veća 8 do 9 sati« (*isto*, br. 758).

»Kad neko dijete zakasni ili nedostaje, treba poslati po njega ako stanuje u blizini; ako i drugi put zakasni, uputi se obavijest roditeljima, a ako pak ni treći put ne dođe točno, treba ga kazniti kaznom koja odgovara njegovoj dobi.«¹³

Rezultati odgojnog rada neće biti pozitivni, ako je odgoj neprimjeren odgojenicima. Bl. Marija Propetoga je toga svjesna i zato pridaje veliku pozornost primjerenosti odgojnih sadržaja dobi djece.

3.4. Primjerenost osobnosti odgojenika

Bl. Marija Propetoga odgojenike često uspoređuje s cvijetom:

»Svaki se cvijet drukčije goji i zalijeva. Kad bi se sa svakim cvijetom i svakim biljem jednako postupalo, usahnulo bi.«¹⁴

U svojim uputama nadstojnicama slikovito objašnjava odnos odgojiteljica prema odgojenicima:

»Sa svima ne možeš jednako postupati. Za pojedine temperamente potrebna je strogost i sila, dok bi za nježne osobe taj postupak bio slom duše. Na primjer, za tvrdo nakrivljeno deblo potrebna je velika sila i jakost za uspraviti ga, dok bi nježnu grančicu tom silom prelomili. Dok nekim biljkama prija studen, druge će od studeni klonuti, a možda i poginuti. S nekim možeš postupati hladno i nećeš im duši naškoditi već naprotiv učvrstiti ih u duši, a drugima treba puno toplije ljubavi, nježnog postupanja, inače

se osjećaju osamljene i zapuštene. (...) Svaka ima svoj odgoj i na to treba paziti, prema tom s njom postupati.«¹⁵

Osobnosti odgojenica pridaje veliku pozornost, jer svaka osoba ima drukčiji karakter. Pogrešnim postupanjem može se dobiti suprotan učinak u odgoju ili čak, što je još gore, mogu se nanijeti velike rane duši i osobnosti te osobe.¹⁶ Bl. Marija Propetoga zato toliko naglašava pažljivost u postupanju s odgojenicima.

3.5. Motivacija

Motivacija djece je vrlo važna, kako u odgojnom djelovanju tako i u obrazovnom. Od početka, početnog zanimanja, u velikoj mjeri ovisi cijeli odgojno-obrazovni rad. Bl. Marija Propetoga to uviđa, pa stoga i ističe u djece važnost buđenja početnog zanimanja za obrađivanu materiju. Tako će djeca oduševljenije prihvatiti i primijeniti odgojni sadržaj koji im se prenosi. Za dobrim štivom i uzornim životom treba najprije pobuditi zanimanje. Isto tako treba uložiti sve sile pameti i uma da se nađe način kako u dušama pobuditi vjeru, pouzdanje i ljubav prema Bogu.

»Nije dovoljno dovesti djecu u kapelu da mole ružarij. Potrebno je prije govoriti im o svemogućem Bogu, o Isusu u presvetom

¹³ O školskom obučavanju djevojčica (*Pouka*, 1.10.1940., 33).

¹⁴ O zabrani prigovaranja i smutnje (*Pouka*, 22.5.1938., 169).

¹⁵ *Upute za nadstojnice*, 51-52; usp. *Direktorij*, br. 787.

¹⁶ Mnogi ne razmišljaju na takav način pa stvaraju sudove i protestiraju što se možda prema jednome postupa drukčije nego prema drugome. Bl. Marija Propetoga ne dopušta takvo razmišljanje, a kamoli riječi, jer subjektivni osjećaji simpatije nisu razlog takvog odnosa prema osobama. Zbog ljubomornog razmišljanja u tom smislu, neke su redovničke kandidatice bile otpuštene iz Družbe (usp. O zabrani prigovaranja i smutnje, *Pouka*, 22.5.1938., 167-169).

sakramentu, o ljepoti presvetog ružarija pa će oni ići pobožno na molitvu i od srca slaviti Boga... Uvijek morate tražiti prikladna sredstva da širite svaku pobožnost i oduševljavate za nju.«¹⁷

3.6. Prema crkvenim smjernicama

Sav se odgojni rad odvija prema državnim i crkvenim smjernicama. Pošto je vjerski odgoj na prvom mjestu u radu bl. Marije Propetoga, autoritet Crkve je neupitan.¹⁸ Koliko je bl. Marija Propetoga pratila crkvene dokumente i koliko su joj u prvih 40 godina rada Družbe bili dostupni, ne možemo se sa sigurnošću reći. Jamačno je da se u odgojnom radu oslanjala na savjete biskupa koje je susretala, prije svega svojga dubrovačkoga biskupa dr. Josipa Marčelića, suosnivača Družbe i duhovnoga voditelja, koji su kao ljudi Crkve morali znati crkvene odgojne smjernice.¹⁹ Vjerna Crkvi i njenim odred-

bama u poukama podcrtava riječi kojima preporučuje sestrama vjernost u izvršavanju onoga što crkveni zakoni naređuju.²⁰

3.7. Prema Pravilniku i Dnevnom redu

Svaka ustanova je imala svoj pravilnik i dnevni red. Bl. Marija Propetoga ističe da ih svaka odgojenica u zavodima mora poznavati i znati. Već pri primanju u zavod predat će joj se *Pravilnik* zavoda i *Dnevni red* te zatim pokazati gdje će biti njezino mjesto u spavaonici, u školi itd.²¹ Ovim metodičkim postupkom odgaja se za red i odgovornost jer bez toga ne bi bilo napretka. Nepridržavanje *Dnevnog reda* i *Pravilnika* prouzročilo bi nered, zbrku, zao primjer, gubitak vremena i sl. Djeca bi se odgajala bez solidne pouke, bez osjećaja odgovornosti za točnost u vršenju svojih dužnosti i bez reda u pogledu sebe i svojih stvari.²² U tome posebno upozorava odgojiteljice jer su one te koje trebaju paziti na točno vršenje propisanog reda.²³

4. Profil odgojiteljice

U svim svojim uputama, poukama, pismima, pa i u službenim dokumentima (*Ustanove*, *Direktorij*) u kontekstu govora o odgoju bl. Marija Propetoga ne polaže toliku pozornost odgoju djevojčica, koliko odgoju samih odgojiteljica. Za nju je poziv i dužnost odgojiteljice velika, teška i odgovorna zadaća, pogotovo za one koje odgajaju predškolsku djecu te dje-

¹⁷ *Odgojne smjernice*, 15.

¹⁸ Usp. *Direktorij*, br. 748.

¹⁹ U vrijeme početaka Družbe Kćeri Milosrđa i odgojnog rada bl. Marije Propetoga izišla je enciklika pape Pija XI. *O kršćanskom uzgoju mladeži* (1929.). Ona govori o tadašnjem stavu Crkve o odgoju: osuđuje »pedagoški naturalizam« (odgojni model prema kojem je autoritet odgojitelja bitno umanjen) i »koedukaciju« (škole koje pohađaju zajednički i dječaci i djevojčice). Bl. Marija Propetoga je upoznata s takvim stavom Crkve što dokazuje, recimo, primjer subotičkog sirotišta u Zavodu sv. Terezije Malog Isusa koji je primao djecu obaju spolova. Kako su muška djeca navršila 8 godina, sestre su početkom 1940. godine, poznavajući crkvene i državne odredbe, te po nalogu bl. Marije Propetoga, pošle u gradsku upravu zatražiti kuću u koju bi smjestile muško sirotište. Tako je 19. siječnja 1941. otvoreno Sirotište sv. Antuna u Zagrebačkoj ulici u Subotici.

²⁰ Usp. O školskom obučavanju djevojčica (*Pouka*, 1.10.1940., 32).

²¹ Usp. *Direktorij*, br. 740.

²² Usp. O našoj posebnoj svrsi (*Pouka*, 18.4.1943., 9).

²³ Usp. *isto*, 9-11.

vojke u konviktima.²⁴ One su te koje upravljaju dušama i mogu ih privesti Bogu ili zauvijek uništiti. Pozvane su zato voljeti one koji su im povjereni ne samo običnom, ljudskom ljubavlju, nego nadnaravnom ljubavlju, onakvom kakvom nas je Krist ljubio.²⁵ Krist je, dakako, glavni odgojitelj:

»Neka Isus bude glavni učitelj, božanski upravitelj i kralj svima!«²⁶

Krist nije negdje izvan, daleko. On je prisutan u samoj odgojiteljici. Njegova je prisutnost ujedno i metoda širenja vjerskog odgoja.

»Kćeri mile, (...) nastoje da u svakoj od vas vide samoga Isusa koji im govori, koji ih poučava i svjetuje ih. Ja vam to naročito preporučujem i na srce stavljam.«²⁷

Bl. Marija Propetoga primjenjuje na odgojiteljicu sliku cijevi.

»Ti si kao cijev kroz koju prolazi voda iz glavnog izvora i ide dalje, a koja korist ostaje cijevi? Ništa, ona samo treba da je čista i

cijela te da ne čini nikakvih zapreka, da voda može slobodno prolaziti i korisno teći.«²⁸

Izvor te vode su redovnički poglavari, a preko njih sam Isus Krist. Dužnost odgojiteljice je da učini sve da Isus Krist nesmetano djeluje u njoj i po njoj na korist odgojenika. Druge slike koje bl. Marija Propetoga vrlo rado koristi su slike kipara i vrtlara. Kipara odlikuje strpljivost i blagost.

»Vidiš kako kipar strpljivo, laganom rukom kleše kip, i naide li na koju tvrdoću kleše s još većom oprežnošću i strahom, jer ako izgubi strpljivost i malo brže zakleše, eto kvara, pokvario je sve.«²⁹

Poput kipara i odgojiteljica mora strpljivo i brižno odgajati one koji su joj povjereni. Ona je odgovorna za njihov rast i razvoj, za njihove duše prije svega. A duše su najosjetljiviji dio osobe koji se mora pažljivo čuvati.³⁰ Vrtlar naprotiv zalijeva biljke da bi se one same razvijale. Ovaj odgojni model je sličan modelu cijevi. Odgojitelj je tu prisutan samo utoliko da oslobodi odgojenika za nesmetan razvoj. Božja milost bi i ovdje imala veliku ulogu. Sliku vrtlara bl. Marija Propetoga upotrebljava najviše u oslikavanju odnosa odgojitelja prema odgojeniku u smislu upotrebe odgovarajuće metode i sadržaja prema osobnosti odgojenika. Vrtlar zalijeva biljke prema tome koliko joj je vode potrebno: neke biljke zahtijevaju više vode, dok drugima to škodi.³¹ Odgojiteljica, dakle, ima ulogu brižnoga nadglednika svih potreba svojih odgojenika.

Ova tri modela su prisutna u liku odgojiteljice koju ocrtava bl. Marija Propetoga. Oni se

²⁴ Usp. *Direktorij*, br. 783, 794.

²⁵ »Kao redovnice mi moramo ljubiti svoga bližnjega kao samoga sebe, onako kao što je Krist ljubio nas: (...) moramo žrtvovati Bogu svoj život za spasenje duša, za siromahe, za bolesnike, osobito za djecu koja se ne znaju sama od zla braniti« (O ljubavi prema bližnjemu, naročito prema djeci, *Pouka*, 4.2.1945., 164); »Zato neka ljubi malene koje joj je poslušnost povjerila ne samo ljudskom, osjećajnom, nego i svrhunaravnom ljubavlju, imajući uvijek pred očima kao cilj njihovu dušu koja je zbog svoje nevinosti bliže Isusu i koju on beskrajno nježno ljubi« (*Direktorij*, br. 783).

²⁶ O školskom obučavanju djevojčica (*Pouka*, 1.10.1940., 34).

²⁷ O velikoj pažnji i brizi za djecu (*Pouka*, 12.8.1944., 123).

²⁸ *Upute za nadstojnice*, 18.

²⁹ *Isto*, 77-78.

³⁰ Usp. *Direktorij*, br. 783-784, 787, 795.

³¹ Usp. *Upute za nadstojnice*, 51.

međusobno isprepliću. U nekim će trenucima biti zastupljeniji model cijevi, dok će u drugim prevladati model kipara. U nekom pak trećem slučaju model vrtlara će biti idealan. Odgojiteljica je osoba koja prepušta Božjoj milosti da djeluje preko nje, koja se i sama trudi da oblikuje osobe koje su joj povjerene, ali i da pazi na njihove sposobnosti i tako ih usmjerava.

Bl. Marija Propetoga opisuje odgojiteljicu koja mora razvijati mnogo vrlina i kreposti. Jer odgojiteljica je uzor: kakva je ona, takve će biti i odgojenice.³² Zato ona mora prije svega svjedočiti svojim životom o neizmjerljivoj Božjoj ljubavi. Glavna joj vrlina treba biti poniznost jer je poniznost izvor svih vrlina.³³ Treba je krasiti ljubav prema Bogu i ljubav prema dušama,³⁴ naročito prema djeci.³⁵ Mora pružati ljubav svima oko sebe,³⁶ biti ljubazna sa svima. Bez ra-

zvijanja vlastite duhovnosti ne može kvalitetno odgajati.³⁷ Treba biti revna u vršenju dužnosti, pravedna,³⁸ blaga i strpljiva,³⁹ jaka žena, ali istodobno osjetljiva.⁴⁰ Zatim razborita i milosrdna, jednostavna.⁴¹ Treba imati dobar karakter, fine kretnje, lice uvijek vedro i spokojno.⁴² Njen život treba biti čist i svet.⁴³ Treba biti spremna žrtvovati se za povjerene joj odgojenice.⁴⁴ U svakom trenutku odgojiteljica se treba usavršavati u krepostima i odgojenicama pružati toplinu obiteljskog doma.⁴⁵

U ovisnosti o vrsti odgojnog procesa, bl. Marija Propetoga razlikuje i djelatnike koji ih vrše. Tako u zavodima i sirotištima koje osniva rade učiteljice (nastavnice i učiteljice strukovne škole, tj. ručnoga rada), odgojiteljice (predškolske djece) i prefekte (odgojiteljice odgojenica u zavodima i sirotištima). Sve one osim osobina koje smo nabrojali trebaju imati i stručnu naobrazbu. Bl. Marija Propetoga je svjesna da samo dobra volja i ljubav prema djeci nisu dostatni za

³² Usp. *isto*, 44.

³³ »Poniznost je prva i glavna krepost koju redovnica mora posjedovati, jer ponizna osoba ljubi i poštuje svakoga i žrtvuje se za sve. Gdje nema poniznosti, nema ni ljubavi Božje« (O poniznosti, *Pouka*, 4.11.1945.); »Gospodin se služi malenima i poniznima, a oholice prezire (...). Ako, kćerice, ne budeš ponizna i u poniznosti upravljala, bit ćeš sramotno izbačena: 'Zbaci silne s prijestolja.'« (*Upute za nadstojnice*, 16).

³⁴ Usp. *Upute za nadstojnice*, 36.

³⁵ »Molim vas, kćeri drage, kao vaša duhovna Majka, da rasplamtite u svom srcu veliku majčinsku ljubav i brigu prema djeci. Neka vam u tome bude uzor Presveta Djevica Marija. Ljubite ih kao ona i kao što svaka dobra milosrdna majka ljubi, radi, odgaja, moli i žrtvuje se za svoju djecu. A mi s ljubavlju Božjom koja je u nama, možemo učiniti za njih još više, za njegovu ljubav i po njegovoj zapovijedi jer smo više od njihove rođene majke, duhovne majke i sestre, sljedbenice Kristove« (O velikoj pažnji i brizi za djecu, *Pouka*, 12.8.1944., 122).

³⁶ »Kada zapovijedaš, opominješ i karaš, u tvojem

srcu neka bude ljubav Spasiteljeva, ljubav majčina« (*Upute za nadstojnice*, 47).

³⁷ Usp. O strogoj dužnosti redovnice da se usavršuje u teološkim znanostima i u duhovnom životu (*Pouka*, 22.2.1942., 128-130).

³⁸ Usp. *Upute za nadstojnice*, 52-53.

³⁹ Usp. *isto*, 77-79.

⁴⁰ Usp. *Direktorij*, br. 796.

⁴¹ »Treba da i vi budete poput djece: jednostavne, ponizne, iskrene čistog djetinjeg srca« (O velikoj pažnji i brizi za djecu, *Pouka*, 12.8.1944., 123).

⁴² Usp. *Direktorij*, br. 796.

⁴³ Usp. *isto*.

⁴⁴ »Neka nesebično radi spremna da svu sebe žrtvuje u neprekidnom davanju sebe odričući se i najpravednijeg počinka ili rasonode za dobro onih duša koje su joj povjerene« (*Direktorij*, br. 796); »Za sebe ne traži ništa bolje, nikakve iznimke, dapače za sebe biraj uvijek lošije« (*Upute za nadstojnice*, 19).

⁴⁵ Usp. *Direktorij*, br. 794-795.

tako važno i odgovorno djelo kao što je odgoj. Ona kaže da ni poglavarice, ni učiteljice, ni prefeke, ni misionarke

»ako nisu sakupile duhovnoga blaga u svome srcu ne mogu druge obogaćivati, ako nemaju ognja ljubavi Božje ne mogu druge raspaljivati, ako ne znaju pravoga puta (ne mogu) druge voditi; ako nisu učene ne mogu podučavati, ako nisu razborite ne mogu druge upućivati, ako ne poznaju razne učinke duhova ne mogu ih voditi«. ⁴⁶

Svaki je čovjek dužan osposobiti se za ono što radi.

»Velika je potreba učenja, učenja, učenja. Naročito je potrebna priprava za odgoj djevojčica. Treba biti osposobljen u pedagogiji, kroju, kućanstvu, bolničarstvu i domaćinstvu da se može pripremiti nove generacije budućih majki i odgojiteljice obitelji i naroda. To je velika odgovornost. Ako radi lijeposti ne učimo i ne znamo, stavljamo u pogibelj tuđe živote.« ⁴⁷

Iz tog razloga se odgojiteljice trebaju izobraziti u pedagogiji, psihologiji, kršćanskom nauku, higijeni, uljudniku i domaćinstvu. ⁴⁸ To su discipline koje im pomažu u odnosu s odgojenicima, te ih osposobljavaju za prenošenje znanja te postizavanju cilja odgoja. Stručna naobrazba odgojiteljica ne završava na tome. One su obvezne trajno se obrazovati. Bl. Marija Propetoga često ističe potrebu stručne naobrazbe i trajni odgoj sestara odgojiteljica. ⁴⁹ Ona odlučno tvrdi:

»Redovnica se mora izgrađivati cijeli svoj život, da svakim danom napreduje u božanskoj mudrosti i savršenosti. I to ne ako hoće, nego mora jer je to njezina obveza.« ⁵⁰

Tako su, primjerice, odgojiteljice predškolske djece obvezne pratiti dječje časopise »da bi se više osposobile za svoju odgovornu službu«. ⁵¹ Istu dužnost praćenja časopisa i revija imaju i učiteljice ručnoga rada. ⁵² Prema bl. Mariji Propetoga profil odgojiteljice je: biti svima sve – »majka i otac, ljubljena sestra, poštovana sluškinja, dvorkinja, učiteljica, prijateljica, bolničarka, skrbnica, odvjetnica, braniteljica«. ⁵³ Jednom riječju: biti majka. Majčinskom ljubavlju brinuti se za potrebe svojih šticećenika. Majčinskom brigom nastojati oko njihova odgoja za stvarni život. Zamijeniti biološku majku koja joj je povjerila odgojenicu. Biti duhovna majka. ⁵⁴

5. Dijete – primatelj odgoja

U zavodima i drugim odgojnim ustanovama koje je osnivala bl. Marija Propetoga primatelj odgojnog djelovanja bilo je dijete. I to djeca od najranije dobi pa do navršene 18. godine. ⁵⁵ Uglavnom su to bile djevojčice i djevojke. Dje-

pripremimo za djela Družbe (*Pouka*, 30.6.1945., 205-206).

⁵⁰ O strogoj dužnosti redovnice da se usavršuje u teološkim znanostima i u duhovnom životu (*Pouka*, 22.2.1942., 128).

⁵¹ Usp. *Direktorij*, br. 791.

⁵² Usp. *isto*, br. 809.

⁵³ *Upute za nadstojnice*, 16.

⁵⁴ Usp. *Direktorij*, br. 783, 794-798; O ljubavi prema bližnjemu, naročito prema djeci (*Pouka*, 4.2.1945., 164-165); O velikoj pažnji i brizi za djecu (*Pouka*, 12.8.1944., 122-123).

⁵⁵ Internati su primali djevojčice od 5. godine (usp. *Direktorij*, br. 735).

⁴⁶ *Upute za nadstojnice*, 10-11.

⁴⁷ *Odgojne smjernice*, 11.

⁴⁸ Usp. *Direktorij*, br. 774.

⁴⁹ Usp. O strogoj dužnosti redovnice da se usavršuje u teološkim znanostima i u duhovnom životu (*Pouka*, 22.2.1942., 128-130); O dužnosti da se

čake se moglo primati samo ako su maleni i to u odjeljenja odvojena od djevojčica.⁵⁶ Zanimljivo je da se u odgojne ustanove nije smjelo primati bolesnu djecu i djecu lošeg vladanja. To je svakako odraz tadašnjeg vremena kada su za takvu djecu postojale druge ustanove koje su se trebale brinuti o njima: bolnice i »popravilišta«.⁵⁷

Dijete bl. Marija Propetoga promatra kao nježnu, nevinu dušu u kojoj prebiva sam Isus Krist.⁵⁸ Tako promatrajući dijete, prema njemu treba postupati sa svom pažljivošću i poštovanjem, nježno, ali odlučno.

»U odgajanju malenih ljubav i autoritet moraju se uzajamno upotpunjavati. (...) Neka ih se ne grdi, niti kažnjava za malenkosti, već neka se nastoji ojačati ono što je slabo, potičući dobru volju, a umekšati ono što je slabo. Kad ustreba neka se radije upotrijebi kazna koja ne vrijeđa dječje samoljublje, npr. ne pokazati im ljubav, oduzeti im kakvu malu dužnost koja im je eventualno bila povjerena ili slično. Kazna će postići željeni cilj ne ponizivši dijete koje je po svojoj prirodi previše osjetljivo. Neka se čuva da nikada ne dignu ruku na nježno tijelo djeteta. Ničim se ne može opravdati takav čin koji se protivi temeljnim odgojnim načelima i poštovanju same sebe. Učiteljica neka nastoji da u svojim mališima nazire uvijek Dijete Isusa.«⁵⁹

Djevojke su već u dobi kada na njih treba posebno paziti jer su više podložne zlu. Zato odgojiteljica ima zadaću

»nastojati iščupati mane iz njihovih srdaca da bi u njemu mogla njegovati ljubav prema krepostima i dužnosti. (...) Neka uvijek bdije nad njima (...) da ih sačuva u nevinosti odalečujući od njih ne samo ono što je pogibeljno, već i ono što bi moglo pa i najmanje zasjeniti čistoću«.⁶⁰

Njihove duše treba dakle sačuvati čistima za Isusa Krista da bi mogle pošteno živjeti svoj život u obitelji ili možda u samostanu.

Dijete ima svoje tjelesne, duhovne i intelektualne potrebe. Bl. Marija Propetoga nastoji obuhvatiti sva ova područja u svom odgojnom planu. Tako u *Direktoriju* određuje koliko će često djeca imati obrok,⁶¹ koliko vremena će spavati,⁶² a koliko će se baviti tjelesnom aktivnošću.⁶³ Posebna briga se posvećuje zdravlju djece na što odgojiteljice, učiteljice i prefekte moraju posebno paziti.⁶⁴ Duhovna razina djetetove osobe zadovoljava se vjerskim odgojem već od najranijeg djetinjstva, dakako prilagođeno djetetovoj dobi i sposobnostima,⁶⁵ te brigom o primanju sakramenata.⁶⁶ Intelektualne potrebe se baziraju na osnovnom školovanju⁶⁷ i vode onom što možemo nazvati pouka za život u obitelji i društvu.⁶⁸

Dijete je najčešći primatelj odgojnog postupka u odgojnom djelovanju bl. Marije Propetoga, iako nije jedini.⁶⁹ Ono je čovjek kojega

⁶⁰ *Direktorij*, br. 795.

⁶¹ Četiri obroka na dan: zajuttrak, objed, užina i večera (usp. *Direktorij*, br. 758).

⁶² Usp. O duhovnoj radosti i žalosti (*Pouka*, 22.10.1944., 146-148).

⁶³ Usp. Tijardović, *nav. dj.*, 26-28.

⁶⁴ Usp. *Direktorij*, br. 700, 702, 753-756, 789.

⁶⁵ Usp. *isto*, br. 748-752, 784-785, 807.

⁶⁶ Usp. *Ustanove*, br. 362.

⁶⁷ Usp. *isto*, br. 357.

⁶⁸ Usp. *Direktorij*, br. 746-747.

⁶⁹ Bl. Marija Propetoga zastupa stav da odgajati

⁵⁶ Usp. *Direktorij*, br. 731.

⁵⁷ Usp. *Ustanove*, br. 356; *Direktorij*, br. 732, 734, 736.

⁵⁸ Usp. *Direktorij*, br. 783, 788; »Naglasila bih da u djeci treba gledati samog Krista koji u njihovoj duši prebiva« (O našoj posebnoj svrsi, *Pouka*, 18.4.1943., 9).

⁵⁹ *Direktorij*, br. 788.

treba sačuvati od loših utjecaja i naučiti ga pravom putu. Ono je nježno stvorenje koje u svojoj nevinosti može primiti samog Boga. Zato bl. Marija Propetoga ima toliko ljubavi i brige za djecu. I to preporučuje i svojim sestrama:

»Moja je velika želja, kćeri mile, da imate veliku ljubav i svetu brigu za odgoj i duhovni napredak duša koje su vam od Boga povjerene, a to su u prvom redu djeca i djevojčice; prema tome treba da i vi budete djeca: jednostavne, ponizne, iskrene, čistog djetinjeg srca. Kaže naš Gospodin: 'Zaista vam kažem, tko ne primi Kraljevstva Božjega kao dijete, neće doći u nebo.' (...) Neka vam, kćeri predrage, uvijek odjekuju u ušima i u srcu riječi Isusove: 'Tko prima ovo dijete u ime moje mene prima.'⁷⁰

Zaključak

Bl. Marija Propetoga se orijentira prije svega na praksu odgoja. Nije joj cilj postaviti jasne definicije što je odgoj, zašto odgoj treba izgledati na određen način, koje su sve mogućnosti odgajanja. Ona iz svog vlastitog iskustva daje pouke sestrama kako će najbolje postići ono što je za nju konačni cilj odgojnog djelovanja: privesti duše Bogu. Naglasak je na djelovanju iako, htjela ona to ili ne, o odgoju razmišlja i, kao usput, svoje odgojno djelovanje predstavlja nam i teorijski.

treba svakoga i svugdje, bilo u školama, bilo u bolnicama, bilo pri susretima i to djecu, mladež, majke, starce, vojnike, siromašne, bogate. O tome govori cijeli njezin životopis (usp. M. PETKOVIĆ, *Sve za Isusa. Autobiografija i duhovni zapisi*, Split, Verbum, 2003).

⁷⁰ O velikoj pažnji i brizi za djecu (*Pouka*, 12.8.1944., 123).

Iz prethodne analize glavnih značajki odgojnog djelovanja bl. Marije Propetoga možemo zaključiti da bi odgoj za nju bio majčinsko nastojanje oko razvoja sposobnosti djece (mladih ljudi) za život. Životni je odgoj briga oko tjelesne dimenzije čovjeka, njegove duhovne dimenzije, kao i intelektualne. Posebno mjesto u tom životnom odgoju zauzima uljudnost koja oplemenjuje čovjekov život. Odgoj, dakle, obuhvaća cijelu čovjekovu osobu, sve razine njegova bića. Bl. Marija Propetoga upravo takvim odgojem daje mogućnost mladom čovjeku da se osamostali i da sam sudjeluje u napretku društva čiji je član. Odgoj, kako ga ona postavlja, utječe i na socijalnu sliku društva jer se ona mijenja na bolje, povećavanjem životnoga standarda. Osobita oznaka odgoja je majčinska briga za djecu, tj. odgojenike. Dijete nije samo puki objekt odgojnog djelovanja, nego živi subjekt koji ima svoje osobine, potrebe i potencijale. Ono je osjetljivo biće, nevino i nježno, i prema njemu se ne smije odnositi grubo i bezobzirno. Zato odgojiteljica treba imati srce majke, te poput majke bdjeti nad budućnošću svakog djeteta ponaosob. U dječjem nevinom srcu prebiva Bog. Odgojiteljica bi učinila grijeh ako bi čak i nehotice naškodila duši djeteta jer dijete u svojoj nevinosti ne može svjesno pogriješiti.

Religijski odgoj s kršćanskim predznakom zauzima središnje mjesto u odgojnom djelovanju bl. Marije Propetoga. Glavna svrha njezine družbe, pa tako i odgojnog djelovanja, jest slava Božja i posvećenje duša. K tome teži sav odgojni rad, bilo da je u pitanju vjerski sadržaj, radni odgoj ili odgoj u uljudnosti. U odgojenice želi utisnuti kršćansko-moralne vrednote da budu cjelovite u svom odgoju. Svjesna je naime da kršćanstvo pruža vječne vrednote jer je kršćanski odgojitelj Bog, Krist Isus, koji je nepogrešiv u odgojnom djelovanju.

Bl. Marija Propetoga je svjesna važnosti odgojiteljeve stručnosti. Često je isticala sestrama potrebu učenje, njegovu svestranost i svrhovitost. Nastojala je otvarati družbine kuće u većim gradskim središtima kamo bi sestre mogle ići na potrebno školovanje. I pored već stečene stručnosti, isticala je potrebu neprekidne formacije i stalnoga obrazovanja, nešto što bismo danas mogli nazvati cjeloživotno obrazovanje. Znala bi reći da su djeca suvremena djeca inteligentnija od one prijašnjih naraštaja i da zbog toga sestre trebaju neprestano nadopunjavati svoje znanje i uvijek iznova svjedočiti dobar odgoj, biti pravedne, pobožne i čak svete osobe. Prve sestre Družbe Kćeri Milosrđa su to doista i bile takve.

Bl. Marija Propetoga je svoj stil odgojnog djelovanja oblikovala u duhu tadašnjeg vremena, ali je prema vlastitom iskustvu unosila i mnoge suvremene elemente. Za nju je bit odgoja sličan onomu suvremenih teoretičara odgoja, a to je proces prelaska iz stanja heteronomije u stanje autonomije. U nje dakako, uz obvezni dodatak kršćanskoga sadržaja. Odgojitelj je za nju kao kipar, ali i kao vrtlar, a još više kao cijev koja dopušta Božjoj milosti da kroz nju djeluje u odgojnom procesu. Odgojenik je objekt odgoja s kojim se postupa s tolikom pažnjom da zapravo postaje subjekt odgojnog djelovanja. Tako taj subjekt odgoja stječe dostojanstvo ljudske osobe u punom smislu riječi.

Iako je u ovom radu istražen tek manji dio iz bogate i opširne pisane ostavštine bl. Marije Propetoga, mogao se dobiti znatan uvid u njezina promišljanja o odgoju. Za potpunu, cjelovitu sliku njezina pristupa odgoju potrebna su nova i iscrpnija istraživanja, koja je bl. Marija Propetoga svakako zavrijedila, jer ona može i suvremenom odgojitelju dati vrlo mnogo poticaja za kvalitetno i učinkovito odgojno djelovanje.

Tebi, Majko!

Ove retke pišem tebi
vrijeme žuri, Majko
vremena mnogo
više i nemam.

Htjela bih ti, Majko,
sad na kraju reći hvala
za sva tvoja djela
za života što si dala.

Zemaljsko sve si prezrela,
sebe se same odrekla
i još mnogočega.
Svoj si život žrtvovala,
gladna usta hranila,
gole i bose zaodjenula,
beskućnima krova dala
utjehe, ohrabrenja i savjeta
u svemu im pomoć bila,
od Boga odabrana
naša Majko mila.

Majko, tvoje ime,
nikad izbrisano,
ničijom rukom
ni vremenom,
zlatom je ispisano,
kao svjedok i primjer
vremena kad si živjela,
Bogu svome služila
bijednim ljudima pomogla.

Majko, od mene ti
po sto puta velika hvala
i od Boga vječna slava,
Majko naša.

Marija Šegedin

*Upute i pouke bl. Marije Propetoga
Razmatranje je nužno sredstvo
za naše posvećenje
(14. srpnja 1941.)*

Život sestara Kćeri Milosrđa sastavljen je od kontemplativnoga i aktivnog života. Međutim, potrebno je posvetiti prije svega pažnju i brigu kontemplativnom životu, jer bez ovoga neće biti nikakva ploda ni u aktivnom. I ne samo to, već ako iščezne kontemplativni život, nestat će s tim i naš duhovni i sav redovnički život i naše posvećenje koje je naša glavna svrha.

Danas ćemo, sestre drage, (*u pripravi za vječne zavjete*) govoriti o razmatranju. Među svim glavnim sredstvima za naše posvećenje, na koje nas upućuje sveta Crkva, sveto pravilo i propisi prvo i najpotrebnije je razmatranje. Bez razmatranja nemoguće je učiniti dobro svetu ispovijed i svetu pričest, ni uspješno raditi za svoje posvećenje; nemoguće je uopće raditi napredovati u savršenosti, pa čak ni bilo što savršeno ili sveto učiniti. Sveta Terezija Avilska kaže na jednom mjestu da Sotoni nije potrebno da se trudi navesti na zlo onoga koji zanemaruje razmatranje, budući da će taj bez razmatranja sam po sebi na to stići; naime razmatrati i ustrajati u grijehu, odnosno u mlakosti, dvije su nepojmljive stvari.

Kćeri moje, u svijetu sve ide naopako, sve propada jer se ne razmatra. Kaže Duh Sveti da je opustila zemlja jer u njoj nema tko da razmatra. Prvi kršćani i sveci osjećali su veliku potrebu za razmatranjem, i kad ga nisu mogli obaviti na javnom mjestu, povlačili su se pod zemlju, u katakombe, da barem tu noću mole i razmatraju. Znamo pak da su sveci bili uvijek raspoloženi za razmatranje i tako praktični u tom pogledu da im je svaka stvar poslužila kao polazna točka za razmatranje.

I mi bismo to isto mogle, kćeri mile, s milošću Božjom. Ali bez dužne priprave, daljnje i bliže, nećemo dobro obaviti svo-

je razmatranje. Na prvom mjestu moramo zazvati Duha Svetoga da nas prosvijetli, jer bez njegove svjetlosti ništa nećemo moći dobro učiniti. Ako za vrijeme razmatranja ne osjećamo nikakvo ganuće u duši, ako nas ništa ne potiče ili budi u nama dobru volju, znači da nismo izvršili daljnju i bližu pripremu i da nismo zazvali svom pobožnošću Duha Svetoga.

Što je razmatranje?

Razmatranje je svjetlost, Riječ Božja po kojoj nas on vodi. To je hrana, podrška i kormilo našega duhovnog života. Razmatranje je uzdignuće duše k Bogu, kontemplacija, jednom riječju, razgovor duše s Bogom. To je razmišljanje i promatranje vječnih istina, teoloških kreposti, života i svetih riječi našega Gospodina.

Da bi naš život, koji je žrtva ljubavi prema Bogu u djelima milosrđa, bio koristan i plodonosan, mora imati kao glavno sredstvo molitvu i razmatranje. »U našem će razmatranju sestre naći poticaj i snagu za svoju radišnu predanost. U razmatranju će spoznati svoju svrhu te ispraznost i prolaznost ovoga svijeta. Razmatrajući o neizmjerljivoj Božjoj ljepoti, o Isusu-u životu, o njegovoj žrtvi i ljubavi prema nama, sestra će se osjećati uvijek sve više ojačana u svome zvanju, steći će novih snaga i obnovljenu volju za rad, ustrajnost i žrtvovanje sebe same...« (*Ustanove*).

Sestra će doživjeti da trpi s Kristom i da se s njim prikazuje Ocu za njegove nakane. Poslije dobro obavljenog razmatranja, lice sestre je svjetlije, mirnije, blaženo. Njezino ponašanje je ljubaznije i uslužnije; ona je spremnija i raspoloženija na poslušnost; ponizna je, šutljiva, požrtvovnija, sabranija u Kristu, svojoj jedinoj svrsi i ljubavi.

Zato, kćeri moje, uzmite da obavljate ozbiljno, s velikim štovanjem i pobožnošću dušna i propisana razmatranja. Mora se činiti na mjestu gdje je tišina, u kapeli, ujutro i uvečer. Za dobro razmatranje potrebno je izvršiti sljedeće:

1. Daljnja priprava, 2. Bliža priprava, 3. Najbliža priprava (staviti se u prisutnost Božju) i izmoliti pripravne molitve (zazvati Duha Svetoga), 4. Razmatranje, 5. Refleksija, 6. Kolokvij, 7. Čin zahvale.

1. Daljnja priprava – vrši se tijekom dana, a to znači živjeti duhovnim životom u sabranosti i jedinstvu s Bogom; u mrtvenju osjetila, u šutnji, čineći dobra djela i moleći strelovite molitve tijekom dana.

2. Bliža priprava – pročitati uvečer glavne točke razmatranja koje će se sutradan imati.

3. Najbliža priprava – to jest staviti se u prisutnost Božju s pripravnom molitvom i zazivanjem Duha Svetoga.

4. Razmatranje – razmišljati o predmetu ili suštini o kojoj namjeravamo činiti razmatranja s nakanom da iz toga crpimo snagu i pomoć za svoj duhovni život. Duhom se prenijeti pred Boga i predstaviti sebi ili si dozvati u pamet dio Isusova života i misliti na njegove svete riječi. Primjerice, ako hoćemo razmišljati o bolima, žrtvi i ljubavi propetoga Isusa na križu, prenesimo se duhom na Kalvariju pod križ. Tu ćemo ga vidjeti kako za našu ljubav sve podnosi mirno, kako trpi užasne muke za naše spasenje po volji svoga nebeskog Oca. To će nam dati snage, srčanosti i oduševljenja da i mi po njegovu primjeru i za njegovu ljubav strpljivo podnosimo sve boli i poniženja po njegovoj volji, izručujući mu svoju dušu i tijelo, kao što je Isus učinio rekavši Ocu: »Oče, u ruke tvoje predajem duh svoj.«

5. Refleksija

6. Kolokvij ili razgovor – tu je duša u intimnom i slatkom razgovoru s Bogom, svojim božanskim ljubimcem; tu se ona kaje i čvrsto odlučuje popraviti svoj život: obavljati bolje svoje duhovne vježbe i svagdanje dužnosti, živjeti sabranije u Božjoj prisutnosti, sjedinjena s Isusom. Tu duša moli i dobiva nove snage i milosti za borbu protiv

napasti, za vršenje volje Božje i svojih dužnosti sve do smrti, u sve to kreposnijem i svetijem životu.

Zato je kolokvij poslije razmatranja najplodonosniji i najsvetiji čas, sličan onome nakon svete pričesti. Bez dobrog kolokvija razmatranje nije potpuna duhovna vježba, jer dok u razmatranju Bog svojim prosvjetljenjem i nadahnućem govori duši, u kolokviju duša svojim odlukama odgovara njemu, svome Bogu, svom božanskom ljubavniku. I zato se kolokvij ne smije skratiti. Skraćivanjem bi uvrijedili Isusa jer on očekuje da mu u tom dragocjenom času duša odgovori. Više puta naime ona koja čita razmatranje, skрати ga i odmah zatim počne neku drugu pobožnost i na taj način uništi svu korist razmatranja. Kolokvij mora trajati najmanje 6 do 10 minuta.

7. Zahvala – završiti gorućom zahvalnom molitvom Isusu i Duhu Svetome.

Poslije razmatranja – ispit o razmatranju

Poslije razmatranja mora se svaka ispitati kako ga je obavila, koji je plod pobrala i koje je odluke učinila, koje je misli prikupila da ih provede u djelo tijekom dana i cijelog života. Ako joj je moguće, neka ukratko zabilježi neke odluke ili posebno rasvjetljenje.

Jutarnje razmatranje, propisano za cijelu nasu Družbu, mora trajati ukupno 30 minuta, a po mogućnosti da se obavi prije svete mise. Večernje razmatranje trajat će skupa s kolokvijem Isusu 20 minuta. Radije sve prije ispustite nego razmatranje, bilo jutarnje bilo večernje. Posebno je važna priprava koja se obavlja poslije zadnjih večernjih molitava, a koja se sastoji u čitanju glavnih točaka sutrašnjega razmatranja.

Sestre drage, osobito vi nadstojnice, posvetite veliku pažnju tome da sa svojim sestrama, svojim duhovnim kćerima, činite dobra i korisna razmatranja o kojima ovisi duhovni život sestara. One su članice ove družbe, a naša družba, kako što znate, ima kao glavnu svrhu: posvećenje sestara za veću slavu Božju i širenje njegova kraljevstva ljubavi.

Pouka bl. Marije Propetoga
O milosrđu Božjem i djelima milosrđa
(Rim, 26. siječnja 1958.)

Jedno od glavnih svojstava Božjih jest njegovo neizmjereno milosrđe. On, naš dobri Otac, htio je imati djecu svoga srca koja će vršiti djela njegova milosrđa. I zato je ustanovio ovu Družbu Kćeri Milosrđa, pa stoga smo mi na osobiti način dužne da to milosrđe Božje ostvarujemo u djelima. Sva dobra djela su uzvišena, sva su plemenita, ali milosrđe je najveće.

Nekomu je dao više, a nekomu manje sposobnosti, pa tko je sposobniji neka upućuje drugoga koji je manje obdaren – to znači biti milosrdan, pomoći onomu koji potrebuje, koji ne zna, pokazati mu, poučiti ga, rastumačiti mu što ne razumije da se i on prosvijetli, osobito da što bolje upozna svoga Stvoritelja, da uzljubi krepost, tumačiti mu evanđelje, Sveto pismo itd. Ne samo u tomu, nego u svemu potrebnom za život, biti ljubazan i milosrdan sa svojim bližnjim, no najprije s onima s kojima živimo. Sestre drage, bit će suđen onaj koji ne pokazuje onomu koji ne zna, a ne onaj koji ne zna. Veliko je djelo milosrđa pomoći onima koji nemaju i koji ne znaju. Oni pak kojima se pokazuje i pokazuje im se, neka ponizno primaju pouke, neka budu zahvalni. U prvom redu neka zahvaljuju dobrom Bogu što im je poslao neku dobru dušu koja će ih poučavati i voditi.

Po djelima milosrđa vidjet će se kolika je naša ljubav, poznat će se jesmo li od Boga i za Boga. Ne sastoji se milosrđe samo u tomu da žalimo bijedne, nego da im stvarno djelom pomognemo. Žrtvovati se za svakoga potrebnoga bez razlike, pa kao što je Bog Otac sviju, tako mi moramo biti brat i sestra svima jednako, jer smo svi djeca jednoga Oca. Mnoge su redovnice mnogo dobra učinile, a koliko pak primjera imamo da su mnoge i veličanstvenih djela proizvele za dobro čovječanstva, za bolesnike, za starce, za nevoljne, za siromašnu i zapuštenu dječicu. Duša je duša koja je Bogom ispunjena – ona čini djela milosrđa o kojima govore i naše svete *Ustanove*:

»Budući da je posebna svrha naše družbe obrazovanje i uzgoj siromašne djece i siročadi, sestre neka se svom dušom i silama posvećuju duhovnom spasu i odgajanju djece i djevojčica, posebno siromašnih i zapuštenih« (br. 353).

»Katolički vjeronauk treba da bude podloga i temelj svega obrazovanja, odgoja i pripremanja djece za život. Zato je vjerska i čudoredna pouka prva u čemu treba praktično poučiti djecu i djevojčice sa svrhom, da se njihova srca obrazuju u duhu vjere i čudorednosti, u čistoći svijesti i pravednosti, te osobito u svetom strahu i ljubavi Božjoj« (br. 354).

Mi smo preuzeli kao najveću brigu posvetiti se siromašnoj i zapuštenoj djeci, ali za to nećemo zapustiti starce, ni bolesnike. No, na prvom mjesto su siromašna djeca i mladež, jer oni su kao slijepci koji lako idu stranputicom. Ne vide i ne znaju, zato njih treba posebnom brigom uzgajati, jer ćemo preko njih uzgojiti i roditelje i čitava pokoljenja.

Eto, drage moje sestre, sve će to biti plod onoga što vi budete radile oko pojedinog djeteta, uzgajale ga, budile njegovu savjest, vodile ga putem svetih zapovijedi Božjih i nauka svete vjere. Moramo dobro shvatiti i znati što znači u svetim *Ustanovama* i *Direktoriju* činiti djela milosrđa. Zato treba da proučavamo i naučimo svete *Ustanove*. Osobito *Direktorij*, jer je u njemu potanko rastumačena svaka riječ iz *Ustanova*, tako da može svaka dobro shvatiti i znati kako će činiti djela milosrđa. Moramo čitati i znati tumačenja svetih Božjih zapovijedi da nam u njima bude sve jasno i da ih djeci možemo tumačiti i u srce im ih usaditi. Nije dovoljno samo da dijete nauči naizust formule iz vjeronauka, jer bi mu to malo vrijedilo, ako im nije podrobno rastumačeno da sve dobro shvate i znadu u život provadati te da oni znadnu i druge poučiti.

Nemojmo gubiti vrijeme misleći o drugim stvarima, nego samo se zauzimajmo za djela milosrđa, u tomu se sastoji ljubav prema bližnjemu, kako nam Gospodin Bog zapovijeda. Nemojmo na sebe misliti, nego na potrebe bližnjega, kako ćemo mu najbolje pomoći, utješiti ga, brinuti se za njegovo spasenje, voditi ga na dobro, upućivati ga i učiti put pravde i istine po Božjim zapovijedima. To neka nam bude prva briga. Dalje, liječiti i njegovati bolesne, učiti ih kako će se i sami liječiti i kako će najprije čuvati svoje zdravlje.

To je, drage sestre, način kako ćemo najbolje vršiti milosrdna djela za slavu Božju, spašavati svoju dušu i svoga bližnjega, živjeti kao prave, dobre, poslušne redovnice, prave Kristove zaručnice, njega koji je umro kao žrtva na Križu za nas, kao prečista žrtva ljubavi, pa zato moramo i mi nastojati da naš cijeli život bude živa žrtva ljubavi za njega i samo za njegovu ljubav u djelima milosrđa.

Duboko zasadite ove moje današnje riječi u srce, Gospodin ih preko mene šalje.

s. M. Janja Jurman,
mjesna predstojnica DKM
u Blatu

S blaženicom u svetištu...

Slavlje Franjevačkoga svjetovnog reda

Još kao mlada djevojka bl. Marija Propetoga bila je voditeljica Franjevačkoga svjetovnog reda (Ordo franciscanus saecularis – OFS) u svome rodnom Blatu, a pravila za osnutak svoje redovničke zajednice napisala je na temelju Malog franjevačkog pravila koje joj je poslano njezin biskup. Franjevačka duhovnost prožima i njezinu Družbu Kćeri Milosrđa Trećega samostanskog reda sv. Franje, što nije samo sastavni dio naziva družbe nego se očituje i u radu s djecom, mladima i odraslima. Sestre djeluju kao duhovne asistentice OFS-a.

Nedavno su prigodnim slavljem u blaženičinu svetištu u novicijat OFS-a ušle četiri sestre iz mjesnoga bratstva »Padre Pio« iz Lumbarde i jedna sestra iz mjesnoga bratstva »Bl. Marija Propetoga« (Blato – Vela Luka – Smokvica), iz kojeg su dvije sestre položile i svoje prve zavjete. Za ove korake u franjevačkoj duhovnosti sestre je pripremila s. M. Katarina Mihić. Euharistijsko je slavlje predslavio o. Đani Kordić, OCD, a ulazak u bratstva primile su njihove ministre s. Ana Dračevac i s. Biljana Borčić. Svoje mjesečne susrete mjesno bratstvo u Blatu redovito započinje molitvom u svetištu, a rado se uključuju i u mjesečna klanjanja i euharistijska slavlja.

Uz franjevačko mjesno bratstvo u svetištu se svakog ponedjeljka sastaje i molitvena skupina »Marija Petković« koja u svoj svakodnevni život postupno i ustrajno unosi duh molitve kojim je živjela bl. Marija Propetoga. Njeguju pobožnost nebeskom Ocu, Blaženoj Djevici Mariji i svoj blaženici, a u svoje molitve unose nakane za potrebe Crkve, svoga hrvatskog naroda, mjesta Blata i obitelji, kao i nakane onih koji se preporuča u molitve. Ne zaboravljaju i sve one koji se utječu u blaženičin zagovor, nova duhovna zvanja i svoje posvećenje, kao i svih onih za koje mole. Poput svoje blaženice žele imati otvoreno i široko srce za sve molitvene potrebe današnjeg vremena, društva i okolnosti u kojima žive.

Ustrajni hodočasnici iz Kalosa

Sve je više onih koji se uvijek iznova vraćaju u svetište da bi blaženici zahvalili za primljene milosti i uslišane molitve. Djelatnici Centra za fizikalnu rehabilitaciju Kalos često svojim korisnicima organiziraju posjet svetištu u popodnevним satima, nakon dnevne terapije. Uz nekoliko skupina bila je i skupina majki s njihovom bolesnom djecom. Ana Crnjac, naša vjerna suradnica u »Poslasticima Milosrđa« i Zakladi »Blažena Marija Petković«, također organizira hodočasničke pohode iz Kalosa kad god tamo dođe.

Župljani župe Svih Svetih

Već se uvriježilo da Blaćani, župljani župe Svih svetih, na velike svetkovine poslije »vele svete mise« u 10.30, predvođeni svojim župnikom don Nikolom Berišićem, pohode blaženičino svetište. Tako je bilo i na Uskrs kad su uz župnika bili i članovi društvenoga života na čelu s načelnikom općine Blato Antom Šeparovićem te članovi bratovštine »Sv. Vičence pod zaštitom Srca Isusova« i bratovštine »Svih svetih«. Svakog 9. u mjesecu župljani rado sudjeluju na euharistijskom klanjanju i svečanoj svetoj misi. Tako je župnik na svibanjskoj svečanoj euharistiji podsjetio na blaženičino štovanje nebeske Majke Marije i njezin poticaj da i mi to činimo: »Gajimo posebnu pobožnost prema Blaženoj Djevici Mariji pod imenom Majke Božje milosti. Preko nje nam dolaze milosti jer je ona posrednica milosti. Bog nam ih dijeli preko nje koju je anđeo pozdravio: 'Zdravo, milosti puna.'« (Lk 1, 28).

Župnik nas je uz to podsjetio na činjenicu da se svibanjske pobožnost ne sastoje, kao što to mnogi smatraju, u nošenju cvijeća na Marijin oltar i pjevanju njezinih pjesama. Cvijeće mora biti izvanjski znak našega štovanja i djetinje odanosti. Ali prava pobožnost je u čašćenju Blažene Djevice Marije

kao Majke Božje, u ljubavi prema njoj kao svojoj majci, u nasljedovanju njezinih kreposti – poniznosti, čednosti i odanosti presvetoj volji Božjoj, u nasljedovanju njezine sabranosti u molitvi i razmatranju, u nasljedovanju njezine ljubavi za Isusa i bližnjega. Ona je s Isusom bila naša suotkupiteljica. Blažena Djevica Marija, Isusova Majka, uzor neba i zemlje, bavila se jednostavnim domaćinskim poslovima: tkala, šivala, kuhala. Ona, kraljica neba i zemlje, obavljala je jednostavne poslove i nije čekala da joj drugi nabave hranu, nego ju je zasluživala svojim radom.

Blatski prvopričesnici

Ovogodišnji su prvopričesnici okružili blaženičin grob i svojim molitvama i pjesmom obogatili misno slavlje. Vjerujemo u blaženičin zagovor i za njih i njihove obitelji da svoju djecu nastave odgajati u ljudskom i vjerničkom životu kako bi poput nje znali prepoznati u svojoj obitelji, školi i svome mjestu one kojima će znati pomoći i s ljubavlju učiniti djelo milosrđa. Tomu ih svojim primjerom i riječju uče i sestre Kćeri Milosrđa u dječjem vrtiću »Marija Petković«, na vjeronauku u školi i župi, posebice na vježbama pjevanja u župi kada se sestre susreću s djecom i mladima, ali i njihovim roditeljima.

Hodočasnici iz Kneginca

Iz Varaždinske biskupije hodočastilo je 50 vjernika sa svojim župnikom Jadrankom Benjak koji je u svetištu slavio misu u čast bl. Marije Propetoga. U svojoj je homiliji potaknuo župljane da se s puzdanjem uteknu u blaženičin zagovor, posebice za svoje obitelji, djecu, mlade, bolesne i sve one koje su donijeli blaženici u svojim srcima i molitvama. Hodočasnici su nakon misnoga slavlja ostali u molitvi i ophodu oko blaženičina groba, a potom su razgledali muzej uz svetište.

Djeca iz Korčule i Lumbarde

U svibnju osnovnoškolci idu na izlete, pa su tako tri učiteljice drugih razreda svoje učenike iz Korčule i Lumbarde dovele u blaženičino svetište. Poticaj je to djeci da bolje upoznaju blaženicu i da slijede njezin primjer u činjenju dobra svima, posebice onima koji na bilo koji način oskudijevaju. Sve se više uočava potreba za međusobnim pomažanjem i suosjećanjem sa siromašnijim prijateljima iz škole i susjedstva. Blaženicu slijede i kad su dobri prijatelji i rado pomažu svojim vršnjacima koji slabije uče. Nju nasljeđuju i kad su poslušni i radišni, kad se dobro vladanju kod kuće, u školi i u društvu. Od nje mogu naučiti moliti i biti revni u pohađanju nedjeljne mise i vjeronauka.

Nakon zajedničke molitve u svetištu djeca su sa zanimanjem i pravom dječjom radoznalošću razigrano razgledali muzej, a svojim su pametnim telefonima snimili mnoge detalje kao građu za novinarsku sekciju u školi.

Turistički djelatnici

Svetište je pohodilo 26 novinara i djelatnika turističke agencije otoka Korčule. Svoj su posao oko pripreme vodiča za novu turističku sezonu povjerili blaženičinu zagovoru, a i svetište će uvrstiti u svoj program ponude, ponosni da na svom otoku imaju i svetište u koje sve više dolaze hodočasnici ne samo iz domovine nego i iz raznih zemalja, sve do Južne Amerike i Australije.

Djeca iz Smokvice i Čare

Susjedna župa Smokvica i blaženica u posebnoj su vezi otkad je na petu obljetnicu utemeljenja Družbe Kćeri Milosrđa, 4. listopada 1925. Majka Marija Propetoga tamo otvorila treću družbinu kuću. Godinama su sestre djelovale u Smokvici i susjednoj Čari brinući se oko odgoja djece u dječjem čuvalištu, a zbog nedostatka liječničke njege na otocima sestre su njegovale i bolesnike u ambulan-

ti i po kućama. Siromašnom narodu bile su sestre, majke, njegovateljice i odgojiteljice u svakom pogledu. Ljudi se i danas rado sjećaju zauzetosti, požrtvornosti i prisutnosti sestara u njihovoj sredini i o tom govore svojoj djeci u kući i školi jer žele da bolje upoznaju blaženicu i njezine sestre.

Stoga ne čudi što su četiri učiteljice dovele učenike prvih i drugih razreda iz Smokvice i Čare u blaženičino svetište gdje su iz prve ruke, od sestara mogli čuti tko je bila blaženica i što je činila te kako njezino djelo i danas nastavljaju sestre Kćeri Milosrđa. Djeca su u svetištu molila, a nakon što su u tišini prošli oko blaženičina groba i relikvijara, pohodili su i blaženičin muzej. Tamo im je posebice bio zanimljiv kamen na kojem je blaženica sjedila uz more na poluotočju Prižbi i pisala prve Konstitucije Družbe. Neka su ga djeca doticala djetinjom radoznalošću, a poneko se dijete ohrabrilo i sjelo na nj.

Osnovnoškolci iz Gorskog Kotara

U proljeće je posebice jak zov prirode. Osjete to i djeca i učitelji, pa da bi odgovorili zovu i doveli školski program škole organiziraju u to vrijeme terensku nastavu i izlete u kojima se trude odvesti djecu i mlade na ugodan izlet, ali im priuštiti i da ponešto nauče. Nastavnici 7. i 8. razreda Moravice, Lokve, Skrada i Mrkoplja organizirali su izlet u Blato na Korčuli. U svetištu su čuli o blaženici,

njezinu uzornu životu kao mlade djevojke i zauzele vjernice u svojoj župi, a potom i utemeljiteljice redovničke zajednice. Posebice je bilo zanimljivo slušati kako je znala s velikom ljubavlju pomagati siromašnima i bolesnima u svom rodnom Blatu i uvali Babina kamo je često i rado odlazila sa svojim ocem. Posebice je ljeti poučavala djecu koja nisu mogla ići u školu. Rado je pomagala svojim roditeljima u kućanskim poslovima, a slobodno vrijeme znala je iskoristiti za koristan ručni rad, molitvu i djela ljubavi. Sve je to poticaj djeci i mladima da i sami, poput blaženice, znaju činiti dobro i da nađu vremena za molitvu i pomoć svojim roditeljima i vršnjacima u školi i mjestu gdje žive, da budu mali svjedoci Očeva milosrđa.

Vjeronaučni olimpijci

Nakon vjeronaučne olimpijade u Dubrovniku vrijedna skupina olimpijaca od petih razreda osnovne škole do četvrtih razreda srednje škole, iz raznih župa dubrovačke biskupije, u pratnji svojih vjeroučitelja i dviju sestara, hodočastila je u blaženičino svetište. U svetištu je s. Janja mlade pozvala da razmisle mogu li danas poput bl. Marije Propetoga biti svjedoci Božje ljubavi i milosrđa. Potaknula ih je da se zapitaju koliko su spremni odreći se svojih mladenačkih udobnosti, svoga vremena pred računalom i u igricama i darovati ga svojim bližnjima ili se pak posvetiti osobnoj izgradnji dobrotvornim radom, molitvom i čitanjem duhovnog štiva. Imaju li hrabrosti i oni danas izložiti se i svjedočiti svoju vjeru i pripadnost Isusu Kristu? Ako osjećaju da ih Isus u duši poziva na poseban način njemu se dati u služanju potrebitima ili krenuti u duhovno zvanje, imaju li odvažnosti učiniti takav iskorak?

Mladi danas puno razmišljaju, tragaju i žele naći puni smisao svoga života, a bl. Marija Propetoga može biti uzoran primjer, poticaj i vjerna zagovornica u tim mladenačkim traganjima. Zato su se rado odazvali na poziv s. Janje i zajedno s njom usrdno molili za blaženičin zagovor. Otišli su iz svetišta sa željom i molitvom da i današnjoj djeci i mladima blaženica izmoli odvažnost da znaju prepoznati i živjeti one vrednote koje je i ona sama živjela i po njima postala svjetiljka koja i danas gori i svijetli.

s. M. Jasminka Gašparović
s. M. Janja Jurman

Susret redovničkih odgojiteljica Družbe Kćeri Milosrđa

U Godini posvećenoga života vrhovna se predstojnice M. Emile Barbarić susrela sa sestrama redovničkim odgojiteljicama Družbe Kćeri Milosrđa iz Argentine, Paragvaja, Čilea, Perua, Rumunjske, Italije i Hrvatske da zajednički razmisle o odgoju pripravnica za društveno poslanje u Crkvi, a na temelju produbljivanja kriterija duhovnosti zajedništva.

Prvi se dio susreta odvijao u središnjoj družbinjoj kući u Rimu. Nakon uvodne molitve i pozdrava vrhovne predstojnice jedanaest sestara iz pet družbinih provincija predstavile su svoj rad u odgoju redovničkih kandidatica i u pastoralu zvanja u provinciji. Svojim izlaganjem pod naslovom »Na putu u Emaus (Lk 24, 13-35)« M. Emila je produbila temu i otvorila nove vidike u pristupu odgoju redovničkih pripravnica. Rad se prvoga dana susreta završio vježbom *Lectio divina* u manjim jezičnim skupinama.

Drugoga dana susreta sestre su raspravljale o šestom poglavlju *Direktorija ad experimentum* posvećenoga redovničkom odgoju, dajući zapažanja iz iskustva svojih provincija kao i prijedloge za nadopune i poboljšanja.

Nakon tog radnoga dijela susret se nastavio hodočašćem u blaženičino svetište u Blatu.

Na proputovanju kroz Dubrovnik skupinu je u biskupijskome središtu primio i generalni vikar Dubrovačke biskupije mons. dr. Petar Palić. Sestrama je osobita radost bila doživjeti Blato, svetište i grob Majke utemeljiteljice, ona mjesta na kojima je ona proživjela pojedine dijelova svoga života, njezinu rodnu kuću i župnu crkvu u kojoj se rađalo i oblikovalo njezino zvanje i poslanje u karizmi milosrđa. Pohodile su i Babinu, malu uvalu gdje je blaženica rado provodila svoje ljetne dane i već kao djevojčica, a poslije i kao djevojka, okupljala siromašnu djecu i poučavala ih u školskim predmetima i vjeronauku. To joj je bilo posebno drago mjesto jer je tu, u miru i tišini, provodila vrijeme molitve i razmatranja kao svojevrsnu pripremu na njezin potonji redovnički život. Sestre su pohodile i poluotočić Prižbu na kojem je nekoć Majka utemeljiteljica, po nalogu svoga biskupa, napisala prvo pravilo za redovnički život svoje zajednice. Ono mjesto na kojem je sjedila na kamenu u sjeni borova uz more danas je ozna-

čeno križem i rastvorenom knjigom u bijelom kamenu.

Vrhovnu predstojnicu i sestre odgojiteljice u Blatu je posjetila i provincijalna predstojnica hrvatske provincije s. M. Nelija Pavlović i s njima provela jedan dan u sestrskoj kući za odmor na Prižbi. Skupina je primio i mjesni načelnik Ante Šeparović.

Drage moje sestre odgojiteljice,

radosna sam što vas danas, u ovo uskršno vrijeme, mogu pozdraviti ovdje u Rimu, u središtu kršćanstva i u našoj središnjoj družbinoj kući gdje smo se okupile na proslavu Godine posvećenoga života. U njoj želimo hoditi zajedno, s jednim jedinstvenim ciljem, a to je da zahvalna srca odgovorimo na Božji poziv u redovnički život, prema nakani pape Franje koji je želio ovu godinu posvetiti posvećenom životu.

Hvala vam što ste došle ovamo u ovoj izvanrednoj prigodi za koju se nadam da svaku od vas može duhovno obogatiti i potpomoći vam u osobnome rastu za uzajamnu sestrinsku ljubav i zajedništvo u Gospodinu, u svemu onomu što vam Družba povjerava. Uvjerena sam da ste svjesne odgovornosti za sve ono što vam je Gospodin povjerio, uključujući i odgovornost za svaku susestru koju je pozvao da ga slijedi u našoj družbi.

Ovi dani koje nam je Providnost podarila za nas bi morali biti doista milosno vrijeme u sveukupnom programu koji će svaka od nas ostvariti osobno i zajednički. Primat ćemo samo onoliko koliko budemo ulagale, a Božja je ruka darežljiva peko svake mjere pa nam zacijelo ništa s njegove strane ne može manjkati.

Ovo je kuća u kojoj je Majka utemeljiteljica živjela svojih posljednjih 14 godina života. Ov-

Sestre su odgajateljice u malo vremena doživjele puno iskustava zajedništva, ljubavi i Božje providnosti na stazama kojima su nekoć kročile Majka utemeljiteljica i prve sestre Družbe Kćeri Milosrđa. O svemu tomu punog će srca govoriti svojim susestrama kod kuće, a posebice kao odgojiteljice svojim redovničkim pripravnicama.

dje je plodno djelovala kao vrhovna predstojnica, a četiri godine prije svoje blažene smrti pisala je i dopunjavala pouke sestrama, molila i trpjela prije nego se njezin duh preselio Bogu, ocu milosrđa. Stoga je ova kuća za nas neka vrsta svetišta jer su u spomen-sobi, uz ostale predmete kojima se služila, pohranjene njezine moći – nezgrušana krv. Imajte to na umu i srcu kad mislite na ovu kuću i kad boravite u njoj. Vjerujem da će i to pridonijeti tomu da vam boravak u središnjoj družbinoj kući bude ugodan i blagoslovljen.

Sestre koje su imale sreću sudjelovati na simpoziju što ga je organizirala Kongregacija za ustanove posvećenog života i družbe apostolatskoga života dale su vam opći uvid u suvremenu stvarnost odgojnoga područja. Zajednička molitva i susret s papom Franjom dali su nam doživjeti ljepotu Božje blizine i sveopćega zajedništva braće i sestara velike jedincate obitelji Božjih sinova i kćeri.

I ovaj susret s vrhovnom predstojnicom, u družbinoj središnjoj kući ovdje u Rimu, jedinstvena je prigoda da se doživimo članicama međunarodne družbe kojima je povjerena važna služba odgajanja naših pripravnica u različitim stadijima odgoja. Ovdje bismo morale sagledati družbinu stvarnost i oblikovati odgojne smjernice za sljedeće razdoblje. Budući da se nalazimo uoči slavlja općega kapitula, smatram

da bi ovaj naš susret trebao uroditi prijedlozima za obnavljanje naše redovničke formacije. Nedavno obnovljene *Konstitucije, Direktorij ad experimentum* koji bi trebao biti odobren na kapitulu i *Obnovljeni plan formacije* – tri su važna dokumenta naše družbe koji se odnose i na odgoj u redovničkoj formaciji.

Kao što znate, u okviru našega susreta planirano je i hodočašće u Blato, u Kuću maticu i svetište bl. Marije Propetoga. Svaki naš dolazak tamo svojevrsan je povratak na izvore, mjesto gdje opipljivo doživljavamo družbinu stvarnost, bogatstvo i ljepotu njezinih korijenja. To nam je mjesto poseban Božji dar.

Ovih nam je dana posebice potrebno osvijestiti našu odgovornost u službi odgojiteljice redovničkih pripravnica, kao i ljepotu koju u njoj doživljavamo. Moramo biti svjesne toga da nam je svaka sestra, koju nam je Bog podario na našem životnom putu, Božji dar. Svaku je od njih Bog stavio na naš životni put i odgovorne smo za svaku od njih, ne samo u vrijeme odgoja, nego cijeli život. I kad su u samostanu, i ako ga napuste, dužne smo moliti za njih. Stoga je i naša Majka utemeljiteljica napisala posebne upute koje govore o profilu predstojnica i odgojiteljica. U Hrvatskoj su ove upute objavljene, a s korišću ih čitaju ne samo predstojnice i odgojiteljice naše družbe, nego i drugih družbi, kao i vjernici laici. Evo samo malog uvida u to:

»Gospodin je dao nekim dušama posebne duhovne darove u većoj mjeri nego drugima. On, premudri Bog, za neku svrhu je to dao, kao da ih je odredio da budu sposobne pripremiti se za vođenje same sebe i drugih. Stoga starješinstvo samostana, kad primi u ruke te duše, treba da nastavi djelo Božje i da se posveti njihovu posebnom odgoju, da budu jednom sposobne i prikladne da djeluju na duše.

Nitko ne može nešto dati ako nema, tako i starješice, nadstojnice, učiteljice, prefekte, misionarke, ako nemaju darove Božje i duhovnu pripremu ne mogu je drugome dati. Ako nisu sakupile duhovnoga blaga u svojem srcu ne mogu druge obogaćivati, ako nemaju ognja ljubavi Božje ne mogu druge raspaljivati, ako ne znaju pravoga puta ne mogu druge voditi, ako nisu učene ne mogu druge podučavati, ako nisu razborite ne mogu druge upućivati, ako ne poznaju razne učinke duhova ne mogu ih voditi.«¹

Majka utemeljiteljica još ističe da sestra odgojiteljica svojim sestrama treba biti duhovna majka, braniteljica, voditeljica, mila majka, da im bude uzor u odnosu prema svijetu, u redovničkoj disciplini, u ljubavi prema Bogu, blišnjemu i Družbi i da sestru odgojiteljicu trebaju posebice resiti krepost blagosti i strpljivosti.

Drage moje sestre odgojiteljice, Družba vam povjerava ono što joj je najdragocjenije, svoju djecu, najmlađe sestre koje su nada Crkve, Družbe i društva. Kako ih vi odgojite, takva će nam biti Družba. Stoga je lijepo i odgovorno biti odgojiteljica. Upotrijebite sve svoje naravne i nadnaravne darove da bismo im mogle pružiti ono što je važno za njihov životni rast. Kako se majka zauzima za svoje rođeno dijete na svim područjima njegova odrastanja, tako se i svaka od vas treba zauzeti u odrastanju onih koje su vam povjerene.

Lijepo ih je vidjeti kako odrastaju i napreduju, posebice kad odgovorno shvaćaju svoj poziv i kad se u tom daju usmjeravati. Kako je lijepo doživjeti kad imaju svoje mišljenje, kad svoj život usmjeravaju prema evanđeoskim vrednota-

¹ Bl. Marija Propetoga Isusa Petković, *Upute za nadstojnice i duhovne učiteljice*, Split, 2006, br. 4, str. 10-11.

ma, kad ih ne može poljuljati svaki vjetar ni zvesti svaki duh.

Naprotiv teško je kad doživimo njihov neuspjeh, kad se suočavaju s poteškoćama i kad se ne znaju sučeliti s njima. Teško je kad ih moramo otpustiti iz Družbe i još teže kad je same žele napustiti, a da to nismo nikako očekivale. Ali vam mogu posvjedočiti iz osobnoga iskustva da je najteže kad ih vidimo da nezadovoljne žive u samostanu, kad samo kritiziraju i kad, pokušavajući opravdati svoje nezadovoljstvo, traže i nalaze krivice u svemu i svakomu. Sve se to može od njih doživjeti nebrojeno puta. Možda poneka od vas već dosad ima takvo iskustvo. Što dulje budete u službi odgojiteljice, to ćete se više susretati s lijepim, ali i s bolnim činjenicama.

Nemojte se obeshrabriti, to je sve sastavni dio života. Sve nam to može pomoći u odrastanju i zrenju koje se odvija cijeloga života. Za nas je ovoga trenutka najvažnije da znamo pomoći sebi i njima u situacijama koje nas ne oduševljavaju, ali koje su neizbježan dio odrastanja, sazrijevanja i stvarnoga života. Najveće je zadovoljstvo i sreća kad im znademo reći pravu riječ u pravi trenutak i postupiti na pravi način. To se jedino može u otvorenosti Duhu Svetom i u suradnji s njim. Stoga je za nas kao odgojiteljice najvažnije da same budemo uronjene u Boga i neprestano povezane s Isusom koji je puno toga iskusio sa svojim učenicima, posebice s Dvanaesticom. Moramo same znati ponizno i iskreno vrednovati sebe, svoj poziv i svoje poslanje. One sve to na nama vide i prepoznaju – kako ono dobro, tako i ono što nije istinsko svjedočanstvo posvećenoga života. Ako nismo autentične, teško ćemo im moći pomoći, kao što tim ne pomažemo ni sebi. Naša nas Majka utemeljiteljica poučava:

»Velika, duboka, žarka, čista, trajna, vjer-

na ima biti tvoja ljubav. Jer ti moraš sve da griješ, da sve raspaljuješ, da sve podržavaš. Stoga treba da tu svetu vatru najprije u sebi podržavaš, jer ako se u kojoj utrne da je sa svojom opet raspališ, ako se u kojoj gasi ti je opet raspali. Da ljubavlju sve začinjaš, sve upravljaš i tako će sestre uistinu vidjeti u tebi život ljubavi Božje, ljubavi majke i ljubavi bližnjega.

Zato na prvom mjestu treba da gojiš i raspališ u sebi ljubav prema Bogu – prema svojem izabranom ljubimcu Isusu Kristu. A to ćeš postići svetom sabranošću, razmatranjem, molitvom. Stoga se često preko dana saberi, budi u prisutnosti i sjedinjenju s Bogom.«²

Drage moje sestre, ove vam pozdravne riječi upućujem od srca i u želji da se sve više približimo Bogu i jedna drugoj, da tako našoj službi odgajanja odgovorimo s najvećom odgovornošću i ljubavlju. Nastavljamo s našim programom za koji iskreno i zaufano tražimo Božji blagoslov i vodstvo Duha Svetoga. Neka nas prati zaštita Majke Božje Milosti, zagovor sv. oca Franje i naše Majke utemeljiteljice. Dobrodošle i ugodno se osjećale! Dao Bog da se sve zdušno založimo u ostvarivanju programa kako bi nam sav ovaj rad bio i koristan i plodan, Bogu na slavu i ljudima na dobrobit.

² Isto, br. 34-35, str. 31-32.

Ljepota posvećenog života

s. M. Kristina Injić,
novakinja DKM

Ove se godine iznova postavlja pitanje o posvećenom životu i o njemu se više razgovara jer je papa Franjo proglasio Godinu posvećenog života, od 30. studenoga 2014. do 2. veljače 2016., a u njoj se osobito spominjemo onih koji žive posvećenim životom. O posvećenom se životu ne samo govori i raspravlja, nego ga se pokušava i živjeti u njegovoj punini i ljepoti. Osobe posvećenoga života žive ga svakodnevno, ali papa Franjo u svojoj okružnici upućenoj posvećenim muškarcima i ženama posebice upire pogled na one važne sastavnice života

svake posvećene osobe, dimenzije koje su možda ostale u tihoj sjeni svakidašnje životne žurbe i obveza. Jednostavnost papine riječi očarava i potiče srce i um svake posvećene osobe na djelovanje, na preobrazbu života, da svoje gorušičino zrno vjere stavi u ruke Gospodara sjetve i žetve da s njom učini ono što želi.

Na te se riječi nismo ni mogle ni htjele oglušiti ni mi, sestre Kćeri Milosrđa u Novskoj, nego smo odlučile pokazati i posvjedočiti ljepotu posvećenoga života. Godinu posvećenog života otvorili smo u našoj župi sv.

Luke evanđelista u Novskoj misom i klanjanjem pred Presvetom Oltarskom Sakramentom gdje smo nahranjeni Kruhom života pred Otajstvenim Kristom otvorili svoja srca i preporučili mu sve ono što će se činiti u ovoj godini, da sve bude na njegovu veću slavu i čast. Preporučili smo mu sve osobe posvećenog života i sve one na čija srca Isus kuca da mu se odazovu u životu ljubavi i služenja. Na klanjanju su sudjelovala i djeca iz skupine Biseri Očeva milosrđa.

Pitali smo se kako ljudima približiti posvećeni život i pokazati u čemu se on sastoji. Dramsko nam se umijeće učinilo najprikladniji odgovor. Sestre novakinje su pripremile igrokaz kojim su svojim susjedima željele pokazati kako žive sestre iza samostanskih vrata. Scenu po scenu oslikavale su svoj dnevni red molitve, rada, igre, smijeha, učenja... svega onoga što obuhvaća običan dan jednostavnih sestara. Sestre su se doista potrudile u zornu oslikavanju svoje svakodnevnice, a gledatelji su to zahvalno

prepoznali, jer su time bolje upoznali sestre u svome susjedstvu.

Potaknute odazivom naših župljana i svakodnevnim porukama pape Franje koji nas poziva da »otvorimo vrata svojih samostana«, svake subote u 19.00 sati otvaramo samostanska vrata onima koji žele bolje upoznati svece naše Katoličke crkve. Tad prikazujemo film o nekom svecu ili svetici čime svjedočimo poruku da smo kao vjernici svi pozvani na svetost koju su oni ostvarili u ovom životu. Njihovi životi, situacije u kojima su se nalazili, teškoće, radosti, mane i vrline pokazuju da svoju svakodnevnicu možemo pretvoriti u zagrljaj svetosti, samo ako se prepustimo Kristu da nas on pronađe, zahvati i preobrazi.

Svakog devetog u mjesecu naš s. Jelena s novakinjama priprema misao bl. Marije Propetoga koja se onda čita uz pjesmu o blaženici na radio postaji Novska. Njezine se misli objavljuju i u župnom listiću župe sv. Luke, a ponekad se nađu i misli naših sestara o posvećenom životu.

Kako je lijepo

Isuse,
ljubim te
dušom svom,
i srcem svim
jer znam:
kada mi
dolaziš ti,
to blagost
s neba
meni dolazi.

Vrijeme ljubavi
u mojim očima
postaje vječnost
i svečana molitva
za ljepotu
našeg susreta.
Isuse,
kako je lijepo
voljeti tebe!

Branka Mlinar

Duhovna obnova Poslanika Milosrđa iz Novske i Zagreba

*Vesna Puljić,
Poslanici Milosrđa, Zagreb*

Zajednička korizmena duhovna obnova bila je jedinstvena prigoda da se upoznaju Poslanici Milosrđa iz Zagreba i Novske. Naše je upoznavanje bilo u zanimljivoj igri izvlačenja brojeva različitih boja koji su označivali parove iz obiju skupina koji su trebali u kratkom vremenu saznati što više o svom sugovorniku i predstaviti ga zajednici. U istom je duhu uslijedila meditacija o cvijetu zatvorenih latica koji smo dobili na tanjuriću s malo vode. Tijekom meditacije laticice su se otvarale i odavale nam poruku meditacije – ne boj se otvoriti, darovati bližnjima, živjeti s Bogom u zgodno i nezgodno vrijeme jer po tome mi trebamo biti prepoznati u svijetu. Uslijedio je rad u skupinama s nekoliko tema iz svakodnevice, a nas iz Zagreba obradovala je postojanost u vjeri i otvorenost u zajednici naših prijatelja iz Novske. Svojim iskrenim svjedočenjem pokazali su nam da smo dio velike zajednice Poslanika Milosrđa nadahnutih našom blaženicom. Taj je dio susreta završio vrlo uspješnom pantomimom s. Kristine u kojoj nam je prisposdobila neke naše svece i blaženike.

Za vrijeme ručka pridružili su nam se naš duhovnik Damir Ocvirk i mjesna predstojnica s. M. Jasna Crnković, a s. M. Jasminka Gašparović nam je pročitala pismo podrške Majke Emile Barbarić.

Nakon ručka naš nam je duhovnik održao predavanje o poslanju u današnjem svijetu, poslanju i ostvarenju Bogu posvećenih osoba, a

i nas Poslanika Milosrđa. Zapravo svatko od nas ima pred Gospodinom svoje poslanje i odgovornost za to kako ga izvršava. Potom smo imali prigodu za sakrament svete ispovijedi, u čemu se našem duhovniku pridružio mjesni župnik Milan Vidaković. Susret je završio mišnim slavljem kao vrhuncem svega doživljeno-ga u tom duhom ispunjenom danu.

Sestrama, Poslanicima Milosrđa iz Novske i svima koji su se oko nas trudili hvala na gostoljubivosti i svemu čime su nam podarili radost i zadovoljstvo susreta.

Dojmovi Poslanika Milosrđa iz Novske

Duhovna obnova s Poslanicima Milosrđa iz Zagreba bila je nezaboravan dan ispunjen radošću i molitvom koja nas je povezala i dopustila

da osjetimo međusobno povjerenje koje samo Gospodin može udijeliti. Neka po zagovoru bl. Marije Propetoga bude još ovakvih trenutaka u našem pozivu i poslanju Poslanika Milosrđa.

Jakov Šiško

Budući da naša mlada grupa Poslanika Milosrđa djeluje tek odnedavno, ovo nam je bila prva duhovna obnova u danu koji smo proveli u molitvi, zajedništvu, razgovoru, slušanju predavanja i zajedničkom slavlju svete mise s propovijedi. Drago nam je što smo upoznali Poslanike Milosrđa iz Zagreba i u njima prepoznali istu želju za širenjem Božjega milosrđa svuda oko nas. U svjedočenjima koja smo izrekli spoznali smo koliko na svome životnom putu imamo Božjega blagoslova i za to smo neizmjereno zahvalni.

Nikolina i Boris Špoljarić

Poslasticima Milosrđa zajednica u Novskoj i Zagrebu

Velečasni Damire, poštovani i dragi naši Poslanici Milosrđa, drage moje sestre i novakinje, srdačno vas pozdravljam u našoj dragoj zajednici bl. Marije Propetoga u Novskoj, na prvi dan proljeća, gdje ste sabrani na korizmenoj duhovnoj obnovi. Posebno me veseli što se sabrala najmlađa i najstarija skupina Poslanika Milosrđa, čime svjedočite zdravo obiteljsko ozračje u kojem starija braća i sestre prate mlade u njihovom odrastanju i povezanosti s Kristom.

Znam da vam, u okolnostima u kojima se svatko nalazi, nije bilo lako organizirati obveze da dođete na duhovnu obnovu, ali ste i ovaj puta pokazali da je sve moguće kad se zna ispravno postaviti ljestvicu vrednota.

Zahvaljujem dragim sestrama koje su vas zajedno s mjesnim župnikom i sumještanima udomili kao i onima koji su se odvažili u nepoznato u pratnji svojega župnika i sestara Kćeri Milosrđa. Sve vas pratim molitvom da zajedno doživite onu istinsku raspoloživost kojom Gospodin blagoslivlja svako zajedništvo sabranih u njegovo ime.

Dragi naši Poslanici Milosrđa, vi ste prepoznali ozbiljnost trenutka i njegove potrebe dajući sve od sebe da se odazovete pozivu Milosrđa. Nadam se da ćete u svojoj daljnjoj zauzetosti u ovom zahtjevnom poslanju uspijevati sve bolje odgovoriti Gospodinu i uzmoći biti plodni i korisni za sadašnjost i budućnost Crkve i društva u vremenu koje nam je Otac milosrđa povjerio.

Iako ste, ljudski gledano, mala skupina, ali zacijelo jaka u Duhu Svetome u svoj raspoloživosti za svakodnevno obnavljanje posvemašnje predanosti Bogu, Crkvi, svojim obiteljima, svome narodu i svijetu. Neka vam i ovaj susret i duhovna obnova pomogne u produbljivanju

svijesti i napora za dosljednost duhu i karizmi koju je bl. Marija Propetoga prenosila na druge svojim autentičnim življenjem milosrđa za druge. Ona se nije libila ostvarivati sve što je Crkva stavljala pred nju kao izazov. Nije se bojala nikakvih zahtjeva ljubavi i milosrđa jer je bila svjesna kome je povjerovala (usp. 2 Tim 1, 12).

Ona je od svoje rane dobi znala surađivati s redovnicama, a kad je i sama postala redovnica nastavila je surađivati s laicima. Na sve je prenosila iskustvo Božje ljubavi i njegova milosrđa. Veseli me što i vi prepoznajete blago koje Crkva podupire u svojoj otvorenosti duhu vremena. U tomu sam s pravom ponosna na našu družbu Kćeri Milosrđa koja svojim duhom i karizmom može obuhvatiti sve koji su pozvani i otvoreni za suradnju u širenju kraljevstva Božjega po karizmi Milosrđa. Iako smo u svojoj ljudskosti krhki i slabi, ipak smo ispunjeni istinskom ljubavlju za traženje dobra, za njegovo ostvarivanje i prenošenje na druge.

Dragi moji Poslanici Milosrđa, kao poseban doprinos ovome danu provedenu u duhu s vama, želim da se zajedno udubimo u riječi Majke utemeljiteljice koje neka vam doprinesu ispunjenju programa ovog susreta, i programu vašega života za podupiranje izgradnje kraljevstva ljubavi i Božjega milosrđa. Pojam, kćeri ili sestre moje, koje bl. Marija Propetog šesto upotrebljava, ne odnose se samo na zavjetovane članice Kćeri Milosrđa, nego na sve one koji su otvoreni živjeti po karizmi i duhu Družbe, a to ste i vi, danas ovdje nazočni, kao i svi oni koji čuju ove njezine riječi:

»Sestre drage, ako Isus Krist nije s nama, ništa nećemo moći učiniti. Bit ćemo kao beskorisno oružje. Zato radimo svom dušom sjedinjene s Kristom i s njim ćemo pobijediti. Radimo veselo i živo da ne propustimo nijedan trenutak, a da ga ne iskoristimo za Božju slavu i spas duša. Veselo mu služimo, kćeri moje, jer vesele darovatelje on lju-

bi i pomaže. Ljubite Gospodina svim svojim srcem, svom svojom dušom i svim svojim snagama vršeći uvijek njegovu presvetu volju. (...) Ovo što vam govori vaša majka (...) pažljivo u Bogu poslušajte svaku riječ, da je dobro shvatite, jer ćete jedanput zajedno o svakoj dati račun Bogu.

Mi smo, kćeri moje, kao mali apostoli od Boga izabrani koji imaju da pripovijedaju zapuštenim dušama, djeci, mladeži, bolesnicima; moramo obraćati grješnike i dovesti ih Bogu. (...) Čujte glas Božji, koji vas poziva preko vaše duhovne majke: mi smo u službi Božjoj vojnici aktivisti, a naša svakodnevna misao mora biti: 'Što ću danas učiniti za slavu Božju?' Trudimo se, kćeri moje, da sjeme Božjih riječi sijemo u srcima onih koji nas okružuju i da to sjeme svakog dana brižljivo zalijevamo da raste, da se razvija i donese obilan plod. Ne umorite se nikada da poučavate i ne recite nikada: 'Rekla sam već jednom, sad dosta.' Ne, mile moje, već treba neprestano govoriti, znojiti se, mučiti se, uvijek ponovno zalijevati da ne bi usahlo. Budite ustrajne, kćeri moje, neumorne, na svakom koraku popravljajte, upućujte, spašavajte. U službi Božjoj treba imati čvrstu volju i ustrajnost da se uspije u pothvatu: da širimo slavu Božju i spašavamo duše. Treba mnogo raditi da se uvijek održi i raspaljuje ovaj oganj božanske ljubavi u srcima djece, sestara i svih onih koji su nam povjereni. Treba ga zaista neumorno poticati, razgarati da se ne ugasi u njihovoj duši. Radimo, sestre drage, veselo, marljivo i ustrajno u Božjoj službi. Radimo svom snagom i svom mogućnosti, pobožno molimo, veselo se žrtvujemo, širokogrudno, bez rezerve i veselim licem vršimo volju Božju. Predajmo se sa svim srcem da može s nama činiti što hoće. Svake večeri moramo dati strog račun Bogu o svom dnevnom radu: o svakoj riječi, misli, o svoj svojoj djelatnosti. A što će nam reći Gospodin na sudnjem danu ako smo bile nemarne, nepažljive

ve ili ako smo uzalud izgubile vrijeme?» (*Pouka*, 8. ožujka 1942.).

Dragi moji Poslanici Milosrđa, drage moje sestre, koliko topline izvire iz ovih riječi bl. Marije Propetoga, a koje nas ne smiju ostaviti ravnodušnima. Ona je željela da svi budemo sretni kao što je ona i zato je neumorno govorila, poticala, molila, tražila i najviše svjedočila primjerom svoga života koji je gorio i dogorio za slavu Božju i spasenje duša. Nije željela ništa zadržati za sebe, nego je sve darove – duhovne i materijalne, naravne i nadnaravne – koje joj je Bog podario, podijelila s drugima čineći tako svijet sretnijim i ispunjenijim.

Stoga, dragi moji, iskoristimo ovaj dan, da se iznova ražarimo ljubavlju za Boga i duše, ponajprije u svojoj obitelji, u župnoj zajednici, na radnome mjestu i u čitavome svijetu. Budemo li u tom duhu znali ustrajno odgovarati na izazove života moći ćemo pomagati svima oko nas da se opredijele i oduševе za ono što je vrijedno i neprolazno. Samo ćemo s Bogom moći obnoviti sebe, svoje obitelji i svijet u kojem nam je povjereno posebno poslanje. Najavljena Godina Milosrđa neka nam već sad bude poziv za otvorenost u svesrdnoj suradnji s Bogom, Crkvom i Družbom za prenošenje Očeva Milosrđa, prema smjernicama pape Franje koji je upravo obuzet Milosrđem. Divno je to svjedočanstvo koje želim svakome od vas, pa i sebi samoj.

Dok vas još jednom iskreno pozdravljam i pratim molitvom, pozivam vas da se na ovom susretu tako otvorimo Duhu da se odvažimo na pravi način buditi u svijetu poslanje Milosrđa, poslušni Gospodinovu pozivu koji je upućen svima: »Budite milosrdni kao što je milosrdan otac vaš nebeski« (Lk 6, 36).

Neka vam bude blagoslovljen korizmeni hod i svaki korak prema Uskrsu. U Kristu odana

M. Emila Barbarić
vrhovna predstojnica

Blaženice naše, hvala ti

Na nedjeljnoj večernjoj misi u zagrebačkoj crkvi Uzvišenja svetog Križa u studenom 2012. svećenik nas je pozvao na štovanje moći bl. Marije Propetoga koje su bile izložene u kapei. Pozvao nas je da joj se u svojim potrebama uteknemo u zagovor. Doživjela sam to kao prigodu da se pomolim za svoju snahu koja je već šesti put bila trudna, a svih je pet prijašnjih trudnoća izgubila. S velim sam povjerenjem zamolila blaženicu za zagovor, da snaha ovaj put iznese trudnoću do kraja i da im Bog podari djetesce za kojim tako dugo čeznu. Uz to sam se zavjetovala da ću pomagati djeci i trudnicama dajući prema svojim mogućnostima prilog za Zakladu »Blažena Marija Petković«.

I dalje sam nastavila moliti za zdravlje svoje snahe i djeteta pod njezinim srcem. Bog nas je blagoslovio darom života male Helene koja se rodila 8. srpnja 2013., dan uoči blaženičina blagdana. Malena raste u vedru, dragu i dobru djevojčicu koja je izvor radosti svojim roditeljima i cijeloj našoj obitelji. Zahvaljujemo Bogu i našoj blaženici na uslišanim molitvama i na daru života. Blagoslovljen Bog i njegovi blaženici!

Vesna Šerlija

Naša je obitelj deset godina ustrajno i željno iščekivala od Boga porod i želja se konačno ostvarila darom rođenja dviju djevojčica, ali je radost nažalost bila odveć kratka jer je već treći dan nakon poroda nastupila borba za život majke koja je pala u komu zbog teškog krvarenja s komplikacijama. U svojoj boli i borbi za život majke obitelj se utekla u zagovor bl. Mariji Propetoga. Stanje se uskoro počelo smirivati, nastupilo je poboljšanje i majka je vraćena u život.

Uskoro je ojačala i posve se oporavila, a danas je zdrava i sretna majka koja zajedno sa suprugom i obitelji zahvaljuje dobrom Bogu i blaženici za svoj novi život.

S. B.

Blaženica voli djecu

Mnoge majke i obitelji dolaze u svetište zahvaliti blaženici na udijeljenim milostima za život i zdravlje svoje djece. Roditelji s bolesnim djetetom dolaze blaženici s molitvom da pomogne djeci i obitelji nositi križ bolesti i trpljenja. Tako je i s otoka Murtera jedna majka dovela svoju djecu u svetište da ih preda blaženici u zagovor i povjeri njezinoj majčinskoj ljubavi kojom će ih iz nebeskoga kraljevstva pratiti molitvom i blagoslovom. Majka se, ohrabrena i utješena, vratila kući noseći u svom srcu sigurnost da u odgoju svoje djece ima pomoćnicu i prijateljicu koja će uvijek biti s njom i pomoći joj.

**TEBI MAJKO – glasilo Svetišta
bl. Marije Propetoga Isusa Petković**

Osnivač:

Općina Blato – Odbor za promicanje štovanja
bl. Marije Propetoga Isusa Petković

Izdavač:

Družba Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje,
Mallinova 4, 10000 Zagreb

Glavna i odgovorna urednica:

s. M. Jasminka Gašparović

Pomoćnica glavne urednice i lektorica:

Katica Knezović

Uredničko vijeće:

M. Emila Barbarić
s. M. Vlatka Bratinščak
s. M. Mirjam Gadža
s. M. Jasminka Gašparović
Katica Knezović
s. M. Jelena Krilić
s. M. Fátima Kršlović
s. M. Terezija Kvetek
s. M. Silvana Milan
s. M. Nelija Pavlović
Teo Šeperović
s. M. Danijela Škoro
s. M. Angelina Tokić

Fotografije:

Arhiv Hrvatske provincije Krista Kralja i družbine vrhovne kuće u Rimu te sudionici događanja i privatne

Adresa uredništva i vicepostulature:

Radoševa glavica 16, 20340 Ploče-Stablina;
tel. 00 385 20 679 969
e-mail: vicepostulatura-glasilo@marijapropetog.hr

Oblikovanje, grafička priprema i tisak:

Tiskara Rotim i Market

Naklada: 1500 primjeraka

www.marijapropetog.hr/glasilo

Glasilo izlazi tromjesečno

Godišnja pretplata:

Republika Hrvatska 60 KN • BiH 15 KM • ostale europske zemlje 10 EUR • zrakoplovne pošiljke 20 USD ili kunska protuvrijednost

Računi glasila: za pretplatu i priloge podrške u Hrvatskoj poštanskoj banci,

Kunski i devizni račun:

HR26 23900011100341407

BIC code: HPBZHR2X

Družba Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje, Mallinova 4,
10 000 Zagreb, s naznakom: za glasilo

Blato

Kuća matica Družbe Kćeri Milosrđa
i Svetište bl. Marije Propetoga
Ulica 75., br. 5, 20271 Blato
tel. 020 852 800; fax 020 852 806
e-mail: kceri-milosrdja@blato.hr

www.marijapropetog.hr

»A ja vam kažem, sve ono što činimo
zadnjem siromahu, siroti, bolesniku
činimo Isusu Kristu
(usp. Mt 25, 36).

**Srce koje ljubi snalazi se, stvara
da pomogne i da dadne drugome.«**

bl. Marija Propetoga

**Zaklada »Blažena Marija Petković«
i nadalje pomaže u školovanju srednjoškolaca i
studenata, djece iz siromašnijih obitelji, a potrebe su
iz dana u dan sve veće. Svjesni smo toga da nitko od
njih ne bi smio biti uskraćen u školovanju koje im
otvara vrata za osamostaljenje i pomaganje mlađoj
braći i sestrama, kao i u uzdržavanju obitelji.**

**Svjesni smo i toga da nikome u ova bremenita
vremena nije lako, ali ipak s pouzdanjem kucamo
na vaša vrata sa zamolbom da ne zaboravimo našu
braću i sestre u potrebi, posebice djecu koja se bez
školovanja ne mogu nadati boljoj budućnosti – tu im
nadu ne smijemo ugasiti.**

**Imajmo hrabrosti od onoga malo odvojiti za one koji
nemaju ni toliko. Bog vas blagoslovio!**

Žiro račun: HR 68 2408002-1100022172

Devizni račun: HR 68 7030-1968319

Partner Banka d.d. Zagreb

Zaklada »Blažena Marija Petković«

Mallinova 4, 10000 Zagreb

tel. 01/46 77 609; faks 01/46 77 986

Štovanje bl. Marije Propetoga

Zahvaljujemo župnicima i župama koje smo nedavno poho-
dili na zanimanju za bl. Mariju Propetoga:

vlč. Domagoju Vuletiću, župa Krista Kralja, Zagreb – Trnje
vlč. Mihilu Gojani, župa Presvetoga Trojstva, Rovišće
vlč. Ivanu Topolnjaku, župa Svetih anđela, Zagreb – Savski
Gaj

o. Andrzej Wosko, župa Marije Majke Crkve, Zagreb –
Trnovčica

fra Michaelu Paviću, župa sv. Maksimilijana Kolbea, Zagreb
– Bijenik

fra Tomislavu Jeliću, podružna crkva sv. Nikole Tavelića,
župe Ružići, BiH.

Radujemo se i novom susretu 22. ožujka 2015. s vjernicima
župe sv. Roka u Čaporicama kod Trilja.

**Rado se odazivamo na pozive u župe i zajednice u ko-
jima možemo posvjedočiti o vjernički uzornu životu i
djelovanju naše blaženice.**

Objašnjenje uz slike na ovitku:

Novakinje Družbe Kćeri Milosrđa na poluotočiću Prižbi,
na otoku Korčuli, na nedavno uređenom spomen mjestu
na kojem je Majka Marija Propetoga u kolovozu 1920. po
naputku svoga biskupa dr. Josipa Marčelića pisala prvo pra-
vilo za osnutak nove družbe, utemeljene na sv. Franju, 4.
listopada 1920.

»Po djelima milosrđa vidjet
će se kolika je naša ljubav,
poznat će se jesmo li od Boga i za Boga.
Ne sastoji se milosrđe samo
u tomu da žalimo bijedne,
nego da im stvarno djelom pomognemo.

Žrtvovati se za svakoga
potrebnoga bez razlike,
pa kao što je Bog Otac sviju,
tako mi moramo biti
brat i sestra svima jednako,
jer smo svi djeca jednoga Oca.

Mnoge su redovnice
mnogo dobra učinile,
a koliko pak primjera imamo
da su mnoge i veličanstvenih djela
proizvele za dobro čovječanstva,
za bolesnike, za starce, za nevoljne,
za siromašnu i zapuštenu dječicu.

Duša je
duša koja je Bogom ispunjena
– ona čini djela milosrđa.«

bl. Marija Propetoga

